12. Brev till
Gertrud Lundström
från olika avsändare

Brahegatan 25 d 18/4 1889

Käraste svåger!

Nu skall jag nog kunna tacka bror Gustaf och på hvilket sätt skall jag väl kunna visa min tacksamhet för ditt sista bref, kära svåger? – Min tacksamhetsskuld till dig är ju sedan förut så stor, att jag vet, jag aldrig kan gälda den, och till din föregående så stora godhet mot mig har nu ytterligare fogats en ny af så stora dimensioner – Så mycket hade det minsann ej varit, att jag fått gälda åtminstone en om ock ringa del af den

stora skuld, hvaruti jag häftar till dig för hela min uppfostran, ja hela min nuvarande existens, ty utan din välvilliga hjelp vet jag ens icke, hvad af mig kunnat blifva. Jag har ej haft förmågan att i ord kunna kläda all den tacksamhet, jag hyser mot Eder båda, dig och Maria, för att mig i så hög grad bevisad föräldralik kärlek och omvårdnad på alla tänkbara sätt och på alla möjliga områden och inför detta nya prof på din godhet är det mig än mer omöjligt att uttrycka mig så, som mitt hjerta känner.

Min innerligaste, mest varma tack för all och ihugkomst för denna din sista godhet mot mig, men tro och begär icke, att jag skall kunna känna, som om all skuld från mig till dig vore obefintlig, tvärtom nu känner jag den om möjligt i mycket högre grad än förr, då mig betagits utsigten att få gälda åtminstone en del deraf.

Ja kärasta svåger all en jättig tack för att jag i så rikt mått under tjugo långa år fått åtnjuta i hemmet vid Johannisgatan. Jag skulle känna mig lycklig, om jag någon gång kunde få bli i tillfälle att med handling lägga i dagen den tacksamhet, som intager mig.

Helsa på det innerligaste till Maria och alla barnen från bror Gustafs hjertligt tacksamma och tillgifne svåger

Henrik.

Sista brefvet från Grinstad afsändt d. 9/9 säger att det går fortfarande stadigt framåt och att det är tungt, fast man naturligtvis inte kan hoppas på att det ska gå fort. Helsningar!
Manne

Addeboda 10/9 1901

Älskade lilla Maja!

I går afton kom ditt innerligt kära, varma bref, som jag var så tacksam att få – tack, min vän, så godt och så kärleksfull du är, tack för allt, allt. Ditt bref verkade en än starkare längtan att snart få träffa dig och Eder alla. Mycket, mycket ligger emellan sedan vi sist träffades, denna sommar har varit som ett helt år för att ej säga mer. Gertruds förening med Ernst har varit ljuspunkten – så kom Ernsts sjukdom, det kändes nog underligt, men jag hoppas och tror att allt som möter måtte få tjena till att det stora målet skall komma oss närmare o. s. v. att ej så mycket får skymma bort det, du förstår mig nog fast jag ej ut-

Tack för ditt deltagande.

-tryckes mig som jag vill. Ja, kära Maria, för dig kära Ernst ha vi nu nu bara inte tacksamma, då sjukdomen är på återgång, men hans svaghet är mycket, mycket stor som beror på att han under det sista året varit betydligt öfveransträngd; doktorn sade att hans tillfrisknande kommer att gå mycket långsamt. Förra veckan var mycket ansvarsfull, då Ernst var så sjuk och trodde själf att han ej skulle gå igenom, då mor i Gertrud kommo tisdag f. m. var hans far redan där och hans mor kom senare – så var första mötet med blifvande svärföräldrarne. På fredag blef en vändning till förbättring, då reste mor hem, och hans far i Gertrud till Filipstad. Ernst var verkligen så svag att han ej kände den glädjen att ha Gertrud hos sig; du förstår det var ej så lätt hvarken för Gertrud el. Ernst. Hans mor och sköterskan stannade hos honom,

och nu är det mening att han så snart det är möjligt skall flyttas hem. Länge dröjer det till dess han åter kan komma i sin verksamhet. Det ser dock ut som det ej skulle ha varit af den svåra arten blindtarmsinflamation, då febern aldrig var hög blott någon öfver 38 gr. – I dag längta vi mycket efter underrättelser, postgången är så långsam på landet, vi ha ej hört något sedan i fredags. Jag skall be Nanne vid stationen skrifva på sista underrättelserna.

Då mor kom till Sthlm. trötts hon af Aki. som jag ej kan skrifva om, emellertid måste farbror Henrika komma från Sthlm., då hennes nerver äro mycket öfveransträngde, farbror följde då med oss hit. Jag känner mig så tacksam öfver att vi kunde taga med farbror, som var så behöflig, han kommer att följa oss till Upsala! Om lördag flyttar mor in om måndag jag. Far o Nanne resa i morgon till Sthlm. Där Nanne sen skall stanna. – Nu måste jag sluta har afskild lig i dag, det var så kul att få språka vid dig en stund, kära vän.

Farbror helsar Aki.

Mor, far o Nanne helsa så mycket mycket. Hur du ock helsa de dina innerligt från mig. Din varmt tillgifna syster Astrid

Brahegatan 25 d 13/9 17.

Kära, kära syster!

Sent omsider kommer min varma, innerliga tack för den stora kärlek, som Maria visade mig särskildt nu på min 60 årsdag. Den bilden blev en länk i den stora kedjan af kärleksbevisningar, hvarmed Maria omgifvit mig under ett helt sekel och för hvilka jag aldrig kan nog varmt tacka.
Ja kära syster, haf tack för en aldrig sinad kärlek och omsorg om mig och de min

utöfvas på någon, som den som kom mig till del. Huru jag väl känner att vännerna skänkt mig mer än jag är värd, och är det också något att vara synnerligt tacksam för.

Nu har det lyst för Per, som Maria sett väl. Det blir egendomligt att se honom bilda eget hem, isynnerhet i dessa tider, men ändå så kärt. Maria skall komma att få honom väl.
Tack kära Maria för den stora gåfvan till hans hem.
Tack för de kära timmarne på Addeboda, ett hem som alltid har sin särskilda dragningskraft och sitt stora behag att återse, kanske att man känner att man möttes der af så mycken kärlek och välvilja. Helsa Astrid och tacka henne för hennes gåfva och för hennes vänlighet att komma hit.

Varma helsningar till dig vännaste genom tacksamma broder
Henrik.

Hvad hade jag varit, om jag ej haft Edert, Marias och Gustafs goda stöd så i inre som yttre måtto? Och nu har jag kunnat få uppleva min 60 års dag omgiven av dem som äro mig mest kära jag skulle önskat att bland dem och få se Maria, men då detta ej förunnades mig var det så kärt att genom Astrid få en hälsning från det gamla hemmet, som för mig alltid står i det hjärtligaste, mest tacksamma minne.

Tack kära Maria för den så utomordentligt vackra och bekväma stolen, den bästa, som finnes i mitt hem. Den står sig förnämt bland de övriga vackra och gåvor jag fick mottaga. Astrid har nog kunnat Maria en skildring om den vänskapsfulla hyllning jag fick den glädjen mottaga. Uppvaktning på kyrkbacken av lärare, underlärare, skolrådet och andra med tal och blommor och vänlighet, och så blommor i hemmet, som strömmade in i mycket stor mängd, så att mitt hem var förvandlat till ett riktigt orangeri. Och så den middag, hvartill barn och Ebba inbjudit oss och som kvarlämnat ett oförgängligt, hjärtevarmt minne, med under den uppläst

Eos telegram. Ja jag trodde ej att så mycken vänlighet kunde

Brahegatan 25 d. 2/1914

Käraste syster!

Mycket, mycket tack för
din hågkomst av min
födelsedag och för den värde-
fulla gåfvan, jag fått mot-
taga. Ej endast för denna
gåfva min tacksamhet
utan och för det kärleksfulla
sinnet, som lät utfinna
du för mig så kärt föremål.
Tack och åter tack kära syster
för din aldrig sinande kärlek
mot mig, som jag tyvärr aldrig
kan gälda, utan måste jag fin-
na mig i att fortfarande få

i sin sköte för sitt stackars och
nu splittrade och söndriga sönder-
slitna land. Men vi få väl
hoppas att det och någon gång
skall ljusna för oss, ehuru
det för närvarande ser bra
mörkt ut.

Helsa så det varmaste till
Astrid och tacka henne för
det välkomna brefvet från
henne. Mina barn förena
sig med mig i de innerli-
gaste helsningar till faster
Maria.

Din tacksamme, varmt tillgifne
broder Henrik

hvarblifva som din och din familjs
tacksamma gäldenär. Men
jag har att tacka ej endast
för detta för mitt sinne så
dyrbara prof af din ömmes-
godhet mot min kära hädan-
gångna utan och för kärt bref
och en sändning af detta goda
skaldjur. Tack för allt!
Det är bra roligt höra, att dina
krafter tillätit en förbättring
i vistelsen i skogen; måtte de
komma att än mera öka
sig innan vi gå i vinter-
kvarter.

Stackars Astrid som måste
lämna sina tusen och ett
bestyr. Det är nog för henne
en större plåga än de rent
fysiska. Så vitt jag kan se,

böra vi ha alla förhoppningar att
få henne åter frisk snart, fast
jag fruktar, att det kommer att
dröja en afsevärd tid ännu.
Det är bra roligt, att Marias
sköterska är bra och att hon
passar i hemmet, två nödvän-
diga betingelser för att en sköter-
ska skall kunna fylla sin plats.
Den första sept. förflöt här så
stilla. Ludvig, Ebba och Johansons
voro här på middag och på aftonen
hade vi öfvertalat Anton att kom-
ma hit med sin son, för att njuta
af de härliga Addebo-kräftorna,
som vunna sådant beröm.
Mor går hvarje dag till det yttre
lugn och sig lik, ehuru man ej
kan en stor oro måste medla
öfver hvad morgondagen kan föra

Brahegatan 25 IV. 23/9 17.

Kära Gertrud!

Tack käraste för ditt vänliga bref och din och Ernsts kärkomna helsning på den för mig så stora bemärkelsedagen, då jag erfor en så stor välvilja och vänlighet att jag aldrig hade tänkt att så mycket nådgunst skulle kunna komma mig till del. Hur glädjande det än var för mig så blandade sig dock ett visst vemod i stämningen, vissheten att det bär utför med stora steg

det kan eljes lätthända bli svårt att få dem upp igen.

Tack kära vänner för den alltför stora men så kraftfulla gåfva, ni lämnade åt barnen, som snart skola sätta bo. De ha hågkommits med en stor mängd nyttiga och vackra saker, som komma att pryda deras lilla hem, som nu skall sättas i ordning. Det är underbart huru vänliga menniskorna äro vid märkesfesterna i lifvet. Man kan inte vara nog tacksam för deras öfverväldigande godhet!

Helsa Ernst och dina flickor från eder gamle, tacksamt tillgifne vän

Henrik.

till räkenskapens stora dag, då
det blir att aflägga redovisning
för det förvaltade fögderiet.
Ännu känner jag ej åren
tynga, men det lär komma
att gå fort utför, säga de
ännu äldre. Så länge krafter
och hälsa stå bi hoppas jag
ock att arbetshågen ej skall
lämna mig och så kan
man lättare hålla sig uppe.
Till min stora glädje har jag
hört att ni trifvas väl och att
Ernst är rask och arbetsför.
Jag hade hoppats att ombyte
af arbete och medvetandet
att ha kommit till en plats
där hans gåfvor kunna göra
sig gällande och där han kan
utveckla sig, skulle ha ett

välgörande inflytande på äfven
hans kroppsliga befinnande;
att det skulle ha det på hans
andliga sinne var gifvet.
Det måste därför fröjda oss alla
som hålla eder kära att höra,
att ni trifvas väl och att allt
går eder väl i handom. Visser-
ligen måste barnens nödtvungna
bortovaro från hem och härd
kännas som [illegible] för
en mor som med så uppoffrande
kärlek som du tar del i barnens
görande och låtande. Men äfven
det går, när det ej kan ändras
på annat sätt.
Jag tror du gjorde klokt om du
läte Ernst taga ännu 500 gr
ferrol höst och vår, så att
hans krafter ej komma ned;

Upsala den 29 mars
1921.

Kära Faster Gertrud!

Ja, nu är snart påskhelgen över och jag har inte kunnit med mer än mina tysta önskningar om en god Påsk för Er alla. Men, kära Faster, vad det har varit roligt att tänka på att Ni nu alla varit samlade igen — Hjalmar var kanske inte med? — och haft Farbror hos Er. Tack också för förra påsken! Jag är nu så glad över att jag då stannade i Ekshärad. Jag har så många goda minnen från den helgen, och också sådant som inte bara är minnen.

Som Faster kanske hört ha vi varit alldeles i stickhet här några dagar. Det var gemytligt att komma till vårt hem igen. Jag var rätt trött och nervös sista tiden. Vi ha haft så mycket att göra. Inte minst tröttsamt (och tråkigt) är

middagarna, som inte tycks kunna undvikas. På skär-
torsdagen t.o.m. voro vi bortbjudna till en prof. Pal-
maer, jag tror att Faster känner hans fru som är Up-
salaflicka och heter Dillner, men det slapp vi då ifrån.
Det är förfärligt, Faster, att middagarna, särskilt de
där stora med bara materiella synpunkter på det
hela, är det enda sättet att umgås på. En riktig
Upsalamiddag som vi voro på var verkligen ett
undantag. Det var hos prof. Benedicks, hans fru
talade om Faster, och det gjorde mig genast lite
varm om hjärtat och där var det också enklare
fastän det nästan bara talades franska, ryska
och tyska vid bordet och jag satt och kände mig
mycket obildad med bara svenska.

Men nu ser det verkligen ut som om vi
skulle komma iväg ut. Vi ha pass och biljetter
klara till den 8 april och det är bara "regerings-
uppdraget" som fattas. Det är egentligen mera en
formalitet, men, tråkigt nog, är den alldeles nöd-
vändig för att Sven skall få resa från Högskolan
under tentamensperioden i maj, och det beror alltså
på om frågan kommer upp första konseljen efter påsk
om resan skall bli av då eller senare eller inte alls.
I slutet av maj är Sven inbjuden att föreläsa på
en kongress i Faraday Society och det vore ju mkt.
roligt om vi kunde kombinera det med

regeringsresan som uteslutande skulle gälla torvstudier, som Sven hållit på med hela vintern. Men det har inte varit litet arbete med de engelska föreläsningarna för mig heller, för jag har fått skriva, medan Sven dikterar och sedan ordna med maskinskrivning och översättning. Men förfärligt roligt är det att kunna hjälpa sin man i hans arbete, även om hjälpen inte sträcker sig längre än till det rent formella. Ty nog förstår jag bra litet kemi.

Mamma har varit häruppe en tid före påsk och kom hem så kry och glad och nu senast reste Bojan hit på några dagar innan vi kom upp och var alldeles lycklig över stillheten häruppe. Vet Faster, jag tror att något av Svens lilla mor finns kvar här, hon var en så god och i hjärtat from människa, och i allt som hon lämnat efter sig märker man hennes osjälviska och ändå starka själ – och så ordningssinnet, som är mitt mål att en gång komma upp till. Det blir bra svårt att lämna våningen. Ja, våningen! Tack, kära Faster, för Fasters vänliga ord om den saken! Men saker och ting ställer sig ofta rätt olika på nära håll och på avstånd. För närvarande har det nog varit enbart lyckligt att vi just fått bo tillsammans, ty så upptagen som Sven är hade vi nog inte ofta träffat dem därhemma och vi hade kanske för

alltid förlorat den känsla av innerlig förtrolighet och förståelse, som väl varit den här tidens bästa behållning. Dessutom ställer sig mammas ekonomi inte så, att hon kan ha den stora våningen ensam särskilt sedan den nu blivit väsentligt höjd och både Henrik och jag inte bo hemma. Att få en liten ställer sig alldeles omöjligt och mamma måste därför hyra ut 2 el. 3 rum och naturligtvis känns det svårt för henne att ha främlingar så inpå sig. Från vår sida ha vi ju bara varit tacksamma att vi haft ett par lugna rum att bo i, när det varit omöjligt att få en våning. Nu ha vi i alla fall fått lov att få en våning 3 tr. upp i vårt hus, så snart hyreslagen faller, el. den familjen kan få en mindre våning, som de vilja ha, men det blir väl tidigast hösten 1922 och om ingen annan antaglig möjlighet yppar sig innan dess, bor jag nog i Upsala under hösten och Sven får resa fram och tillbaka. –

Kära lilla Faster, just nu fick jag barnens rara brev. Och jag som inte alls vetat om att lilla Ja varit dålig! Faster, så väl att vi har Gud i allt svårt i livet. Det är nog också bara Han som kan hålla lyckan frisk och levande genom att, ja, det vore ju ingen lycka utan Honom.

Hälsa Farbror och de andra så innerligt från mig. Måtte allt för Faster och Er alla bli till välsignelse. – Sven hälsar så mycket.

Fasters varmt tillgivna Agnes.

Grisslehamn d. 11 sept.
1920.

Kära, kära Faster Gertrud!

Tack, lilla Faster, för det sista långa brevet, som innehöll så mycket! Jag har också sedan träffat Ingegerd och fått höra mera "hemmifrån"! Tänk, Faster, att jag ibland ännu måste tänka på Skshärad som mitt hem, mitt gamla kära hem, och ofta tänker jag på hur Faster gjorde när jag nu går omkring och styr med mitt eget linneskåp och handkammare och tänker också på allt vad Faster sade under våra gemensamma bokdamningar om hur man måste göra ett hem starkt och varmt.

Ingegerd såg bra ut, tyckte jag, fast hon visst inte tyckte det själv, men hon kom så rödblommig och klarögd emot oss när vi en dag händelsevis mötte henne på gatan att jag tror Faster skulle varit glad att se henne. Vad hon sade om lärarinnan lät ju också bra. Det var så roligt för mig, som ju

känt det där litet som svikna plikter. Kära Faster, jag har ju också alldeles glömt bort Mias födelsedag. Jag blev så ledsen när jag upptäckte det i staden en dag, men den bok jag försökte skaffa fanns inte inne, så den får väl komma till jul. Hälsa henne så mycket!

Kanske skulle Faster också, när Faster kimmer och orkar, kunna packa ned mina vinterkläder i en låda och skicka dem till Upsala adr: Vasagatan 1 B. jämte ett par böcker av Fine, som jag lät binda in på Ekshärad, men som aldrig blevo färdiga. Jag har inte heller betalt dem, men han kanske få göra det till Ingegärd.

Nu äro vi åter här på vår kära gård efter en arbetsam vecka i Sthlm.-Upsala. Sven behövde ordna sitt arbete, som visst blir mer krävande än han tänkt sig. Kanske få vi därför stanna i Sverige den här vintern. Det är så mycken nyorganisation på Teknis som behöver personligt ingripande och hans tjänstledighet räcker inte längre än till 1 jan-21. Kanske kunna vi resa ut i december, men egentligen skulle jag tycka bäst om att ni i lugn få växa in i allt det nya och när lyckan innifrån är så stor finns det knappast rum för någon utvärtes lycka. Vi bo alltså kvar i Svens lilla våning på 3 rum och kök så länge hans arbete kan skötas från Upsala

men få väl sedan antingen bo på hotellet på Saltsjöbaden, där Sven förut bott långa tider eller också i förmaket i mammas våning som vi fått hyra av henne. Någon våning finns inte att få i Stockholm och jag behöver så väl få mammas hjälp med "min utstyrsel" och annat husligt. Dessutom är Sven ett så gott stöd för henne och det kan nog behövas ett manligt inslag i vår lilla alltigenom kvinnliga familj.

Mamma, Bojan och vi två hade ett par underbart sköna veckor här sedan vi kommit hem från vår bröllopsresa. På förmiddagarna bakade jag, plockade bönor och annat som måste skördas i trädgården och lagade mat. Ofta åto de sin middag här hos oss och sedan kröpo vi ihop i vårt bibliotek och vi sydde medan Sven läste Iliaden högt för oss. Så drucko vi kaffe vid brasan eller gingo ut på verandan för att få höra havet dåna. Kära Faster, vad det är gott att sedan få sluta dagen med aftonbön och veta att ens lycka och liv vilar i starkare händer än våra.

Om man nu räknar bort all glädje åt hemmets mångahanda, all mening med ens arbete som mitt äktenskap ger mig så är det ändå mycket mera och djupare. Det är uppfostran, som ibland gör nästan ont, och längst inne är det stillhet. Ja, kära Faster, att jag skulle få det så gott i livet

Sven tycker kanske, att jag vunnit mest under mitt skolårdsår och jag är så glad att han förstår och håller av den tiden som då fick växa sig stark. Få vi någon gång komma till Er? Hälsa så innerligt mycket till Farbror och alla barnen från mig.

Vad yttre nyheter beträffar vet jag ingenting annat än att Margaretha B. O. skall fira sitt stora bröllop den 29 sept. och att Kerstin och Sigvard ska hyra en liten villa på Lidingön för att snart få gifta sig. Jag lever ju bara i min lilla, stora värld.

Nu går kanske Gunborg och hämtar posten och springer bland äpplena som ligger på gången till sin mamma med mitt brev. Och jag undrar om Faster blir ledsen eller glad över det. Men jag hoppas ändå att Faster svarar på det, någon gång när Faster inte är alltför trött. Det vore så roligt för mig om jag också i fortsättningen finge känna mig som Fasters stora flicka.

Den 7 okt. resa vi in till Uppsala. Då skall Ingegerd ofta komma till oss om kvällarna, så ofta hon har tid. Hon har blivit så söt, tycker jag, och så söker hon sig alltid med på djupet. Det märks bara man talar med henne. Hon var också hoppfull med avseende på skolan och kamraterna. Säkert har sommaren varit henne till stor nytta.

Men nu farväl!

Sven hälsar ~~så~~ särskilt till Faster. Och Faster får väl hälsa alla i prästgården så varmt från Fasters Agnes.

Sigtuna den 1/11 - 27

Käraste Faster Gertrud!

Nu ber jag Faster Gertrud mottaga mina allra, allra varmaste tacksägelser för det väldigt fina och trevliga bröllopet, som jag fick deltaga uti! Det står för mig som ett soligt och glatt minne och jag tycker att Faster borde känna sig bra glad över att allt var så lyckat! Men vad jag väl förstår om lilla Faster nu är trött, och därför hoppas jag att Faster nu får vila sig riktigt! Dagen efter bröllopet reste jag hem och hade då sällskap i bussen med Astrid, och det var så roligt av henne höra om flera små detaljer, som jag ej förut visste. Bland annat då om Hjalmars bordsvisa som ej fick plats bland de övriga talen, vilket jag tycker var stor skada! - Här möttes

jag av ett _omskri_ "Mamma är hemma!" och det var så roligt komma hem till alla dessa väntande älskade ungar, som alla voro krya och glada.
På kvällen gick jag sedan upp till Mamma och berättade om allt, vilket mycket roade henne. Till min glädje har hon varit så kry dessa dagar, måtte det bara få fortfara.

Ja, kära lilla Faster, jag ber att än en gång få tacka för att jag fick vara med på det förtjusande bröllopet och så ber jag Faster att till alla mina kära kusiner framföra mina hjärtligaste och tacksammaste hälsningar från Faster Gertruds Svarmt och tacksamt tillgivna

Birgitta

Stockholm d. 29.10.27.

Tack kära Tand för de båda festliga dagarna i onsdags och torsdags! Det var en innerlig glädje att få vara med och nu efteråt kan jag nästan inte tänka på annat än bröllopet.

Tands tacksamma

Margit.

Upsala 1 nov. 1927

Kära Tante Gertrud!

För det ståtliga och stämningsfulla bröllopet och för den stora vänligheten att giva mig ett så värdefullt och bestående minne, ber jag att få uttrycka mitt varma tack. Det var en stor glädje för mig att få denna bok, som förvisso innehåller något av det bästa, som i vårt

land kommit ut under de senaste åren.

Med hjärtliga hälsningar

Tante Gertruds tillgivne
Ejnar.

Jag ville bara få tacka Tante Gertrud
av hela mitt hjärta för de två under-
bara festdagarna vid Ingegerds bröllop.
Jag är så gränslöst tacksam att jag
fick vara med! - Jag hoppas få
komma och tacka Tante Gertrud
personligen snart; den här veckan
har jag haft så fasligt mycket att
göra. Än en gång tack!

Tante Gertruds vördsamt
tillgivna Eva.

Upsala d. 3 nov 1927

Långängen 6 nov. 1927.

Kära Faster Gertrud.

Mitt varmaste tack för de oförglömmeliga dagarna i Uppsala! En glädje var det att få vara med att hylla Ingegerd och Henrik och att komma med i en sådan ungdomsskara, som samlats omkring dem. Ännu i denna dag förundrar jag mig över den anda som rådde bland de många unga som Faster samlat på onsdagskvällen. De hem äro nog lätt räknade som ha något liknande att uppvisa — tyvärr. Högtiden i domkyrkans kor och samvaron efteråt blev också till en upplevelse för mig. Så lyckligt och naturligt allvaret där växlade med skämtet och gjorde bröllopet alltigenom till en värdig och glad fest, som vi tärnor och marskalkar aldrig lär glömma!

Och jag tycker att de dagarna också förde oss kusiner litet närmre varandra igen,

tack vare Farbrors vänlighet att ta emot mig både till och emellan alla måltider, fast där var mer än nog ändå för Faster att tänka på. Därför är jag också alldeles särskilt tacksam för den saken. –

Jag skulle ha skrivit för länge länge sen, men tiden skenar ibland, i synnerhet när man har fullt upp att göra med att förbereda tentamen. Jag är alldeles borta i tideräkningen och allting utom vad som rör åren 1–410, och det lär ta sin tid innan jag åter kommer ifatt "jazzens tidevarv," där Faster med många andra enligt malisen befinner sig. Men skämt åsido! ——

Jag önskar att Faster skulle få känna litet av, hur glada och tacksamma tärna och marskalkar är i allmänhet och jag i synnerhet för dagarna i Uppsala. Var och en av oss talar väl sitt eget och tydliga språk därom, hoppas jag.

Med många hälsningar till kusinerna
Fasters tacksamma och tillgivna
Britta.

Hvad jag är tacksam för hvar
dag hon finns kvar ibland oss!
Hjalmar var och hos Mor. Han
såg kry och glad ut och njöt synbar-
ligen af att höra mig tala om An-
nexan och Lilla Ekensberget och
Tornet som kära bekanta. Ja det
är roligt att nu veta hur I har
det. Må Gud ge er många rika
och lyckliga år i Ekshärads präst-
gård och församling. Hälsa alla
de förs. hvar jag fick råka, samt
de kära barnen och jungfrurna
och min Agnes. Af henne får
I höra litet mer om oss. Jag hinner
nu ej mer, om brefvet skall kunna
afgå idag! — Carey Lucia lät glad
åt förslaget att komma till er.
Hoppas I och bli nöjda med henne.
Bådas eder varmt tillgifna
djupt tacksamma
Fridaborg.

Stockholm 2/11
1919.

Kära vänner
Ernst och Gertrud!

Med synnerlig tacksamhet
tänker jag på dagarna i ert
kära, gästfria, förtjusande
hem. Jag kan ju inte i ord ge
uttryck åt den glädje jag känner
vid tanken på den lycka, som
blifvit er i detta hem och detta
verksamhetsfält, den lycka
min kära flicka får njuta i
detta hem och den jag fick njuta
af under mitt besök — en sådan
känsla undandrar sig hvarje

sorts analys eller Tolkning.
Jag vet bara att jag har med mig från detta mitt besök de bästa intryck, som skänka en ny glädje hvarje gång tanken går tillbaka till Ekskärad. Och det gör de ofta. Mottagen mitt varma tack för all kärlek och all trefnad hos er.
Jag blef allt häpen när jag idag i min almanacka konstaterade att 14 hela dagar gått sedan den vackra morgonen då Gertrud och jag reste från prästgården. Men till min ursäkt vill jag nämna att jag hela förra veckan hvarje dag - tisdagen både för- och eftermiddag - var upptagen borta af syföreningsarbete, (för diakonistyrelsen och Hornbollens Arbetsstugor), söndagen hade jag här

några enstaka vänner som tyckte att jag varit borta förfärligt länge. Måndagen voro syskonen fr. Upsala här hela dagen och tisdagen kom syster Maj för att här hvila sig en vecka och då blef det ju alltid ett litet + i arbetet. Nu har hon gått ensam ut i ett par besök och då griper jag stunden. Om 1 timma skola vi mötas hos Mor på kaffe.
Ja lilla älskade Mor lefs hemma satt jag häromdagen 2 timmar bara för att berätta om min resa, allt hade jag sett och hört äfven om Henrik o. Lundsberg. Hvilken underbar 80-åring som alltjämt lefver helt med i de stora och små spörjsmålen. Men det är hennes stora rika kärlek, som så fyller henne.

Lundsbergsskola, 28/12 1928.

Kära Gertrud!

Tack, hjärtligt tack för de vänliga raderna till julen! Jag skriver mitt svar såsom en nyårshälsning från oss samtliga, önskande över dig och din familj allt gott och rik välsignelse för det nya år vi nu gå till möte. För dig och de dina innebär det år, som kommer, åtminstone delvis förändrade levnadsförhållanden genom din flyttning från Uppsala till Stockholms omedelbara närhet. Det gläder mig, att du kan säga om ditt nya hem, att det är "så trevligt" och beläget "i en vacker trakt". Något närmare därom kan jag få veta, när Hjalmar återkommer till Värmland och då, som

jag hoppas, skänker oss ett besök, när hans tid det tillåter. Det var roligt höra, att Ni alla*) blevo som vi under julhelgen varit samlade kring graven. Jag tycker alltid, att julen är en så stor högtid, och att den särskilt i dessa jäktets tider ändå förmår skänka en ro och stämning samt kunna ett väcka något av inre samling inför högtidens stora minne. Julen binder samman i mitt liv barndom med ungdom, mandom och ålderdom, och genom alla dessa åldrar lyser så vackert, så stilla, så varmt, så helgande Jesusbarnet och säger för varje gång på nytt: bliv själv som ett barn, och du skall vara lycklig. Och kommer ej julen efter 12 månader och åter 12 månader tillbaka o.s.v. år efter år, så undrar jag storligen, huru det skulle gå i mitt eget liv och i andras. — Nej, nu får jag ej lockas att breda ut mig på detta sätt. Jag vill sluta med en hjärtlig hälsning från oss till dig och dina barn. Hälsa och innerligt din syster från allas eder tillgivne vän
Frits Danielson

*) Jag förstår, att Ingegerd firade jul i eget hem.

Sthlm 16. 3. 21

Käraste min Gertrud!

Säkert ha dina kära små blomsterbarn skrud-at sig på bästa sätt för att riktigt gladt i morgon komma niga & gratulera på Ger-trudsdagen! Jag förenar mig med dem i en varm hjärtehälsning till min vän och in-

Helsa [illegible] hjärtligt och barnen [illegible] din vän Eva

och den längst från hemmet arbetande flickan skulle behöva en sådan upp-muntran & vederkvickelse på vägen. Då barnskaran är församlad, behöver de ännu mer än eljest den hjälp du har i S. Gertrud.

Jag har en gång varit på vår lilla läsecirkel hos Anna Wolfbrandt och en gång på prästfruarnas [illegible]. Vid båda tillfällena strömmade emot mig från skilda håll det kärleks-fullaste deltagande med Knut & dig. Gång efter annan komma ord & yttranden om Knut" från de gamla på Sab-batsberg" om deras käre själa-sörjare till mina öron. Eva

innerlig [illegible] till Knut

stämmer i deras hjärta
bortkomna: "eder Fader
vet att I behöfven detta."
Luk. 12: 27-31.
Tack för ditt mycket
kärkomna bref! Det
kändes mycket ömt för
Eder alla. Hvar och en
af Eder måste taga upp
sitt kors för hvarje dag.
Och Herren hjälper
både den tungt lidande
Ernst och dig, kära
vän, som i djupaste
mening lider med. Mycken
nåd skänkes Eder äfven.
Jag är så glad och öfver-
tygad

om den himmelske
Faderns ledning öfver
syster Gertrud. Måtte
Ni få behålla henne.
Att lilla Gunborg kommit
opp igen efter sitt onda,
hoppas jag också. Ofta
ser jag framåt emot
Mar. Beb. dag med tanken
på Eder alla och en
innerlig önskan, att Inge-
gerd & Ragnvald då må
få komma till det
älskade hemmet med glädje.
Hur kärt, om Ernst & Ingegerd
finge en god tid tillsammans!
Vi tycka, att både den sjuke

blick av hans kära ansikte. Men antingen vi få råkas mera eller ej, så är det en outsäglig trygghet att veta den käre i godt förvar i Guds faderfamn.

Min resa lyckades utmärkt. Ragnvald var mycket rar emot faster hela tiden, tills vi skildes i Dejé, sedan han visat mig, hvar jag skulle finna Sthlmståget. På det tåget fick jag en utmärkt plats i en damkupé, som jag behöll utom den stund,

Ingegerd tagit de allvarliga orden om hennes dyrbare fader.

åro hos Eder natt och dag – det var kärt att av Astrid höra hur rörande och kärt

Torstenssonsgatan 13. 6. 3. 1921.

[illegible]

Min kära kära Gertrud –

Nu först ett varmt Tack från mitt hjärta för all kärlek och ömhet, som kom mig så slösande till del under dessa dagar i Ekeharads prästgård. De dagarna ha efterlämnat ett mycket dyrbart minne. Och det är inte bra ens,

så som jag vuxit
fast där! Jordmånen
i Ert hem är visst
sådan, att man myc-
ket härligt slår rot
där, lilla Gertrud! All-
deles som dina blom-
sterbarn, som lefva
så lyckliga i din hage.
Hvad som särskildt
förtjusade, det kvar-
blifvande intrycket den-
na gång, var ju de
allvarsfyllda evighets-
stunderna kring Ernsts
säng. – Hälsa den äl-
skade sjuke från mig!

*) Skedt det kan jag ej säga

Jag hade bestämt mig
för att skrifva ett per-
sonligt bref till Ernst
för att säga honom
det farväl, som jag af-
stod från att säga vid
min afresa.*) Tågen hind-
rade mig, men jag tänk-
te, att afskedet från
Ragnvald var tillräckli-
gt ansträngande för kraf-
terna för den gången.
Och Ernst & jag hade ju
sagt hvarandra farväl
kvällen förut. Men jag
har saknat mycket att
jag ej från dörren tog en
sista

ännu en grad mera
övergjordt ut än förut.
Men vid närmare sam-
varo förnams lika starkt
som någonsin hur varmt
hennes hjärta klappar för
hennes barn på jorden och
hur hennes klara tankar
arbeta i allt, som rör dem.
Överläkaren Wetterdahl
kom också dit och hörde
intresserad om allt samt
framhöll morfinens märk-
liga inflytande just på
hjärtat. Ditt brev skrevet
en stund efter min avresa
fick jag del av. Och nu far-
väl för i dag, kära unkig
väck! Hälsa Ernst! Och hälsa
min lilla kära Alice & Inne-
borg och Syster Gertrud och

jag begagnade mig av
en vänliga inbjudan
till restaurantvagnen.
Vid Centralen möttes
jag vid kupédörren av båda
flickorna, som innerligt
deltagande frågade efter
både Ernst & dig själv
& Eder alla. Som Ragn-
hild skulle åka och pro-
menera ut till Drottning-
holm i dag, bad jag Hjalmar
komma till middag redan
i går. Det var mycket
roligt att se och tala
med honom. Han utveck-
las sig mellan hvarje
gång,

Fröken Th. & Agnes. Mina tankar

man ser honom. Han var mycket ivrig att få höra om din far och om allt hemifrån. Mycket upptagen är han ju ständigt av tanken på den stundande skrivningen. Och det vore ju mycket stort, om den kunde få försiggå under jämförelsevis hygna förhållanden. Men allt få vi ju lägga i den hand, som leder så väl för oss. Huru underbart med denna sköterska t. ex.! Just denna person, som

Gud hade i beredskap för Eder just då hon bäst behövdes! Vi ha talat med djup tacksamhet om denna sak, din moder, Astrid & jag i dag. Jag ringde med Astr. i går morse och det beslöts då, att Tant Maria ville, ~~[illegible]~~ (jämte mig) att jag i bil skulle resa till denna i dag, derför att Tant hörde att jag var förkyld! det var väl rörande? Och så hade jag en rik stund hos dem i dag f. m. Tant såg nog vid första intrycket

Karlsborg den 27 juli 1922.

Kära Tant Gertrud!

I dag genom posten bragtes mig bud att Farbror Ernst gått bort. Det kom ju ej oväntat men ändå tyckte jag, att det hände så plötsligt. Man hade ju så ofta hört att Farbror Ernst blivit litet bättre och så hade man hoppats, att förbättringen skulle bli varaktig. Men när Farbror nu är borta känns det dock gott att veta

Det är i sanning underligt.

Väl vet jag att dessa mina rader ej kunna lindra sorgen, men mina tankar gå till Eder i prästgården och kunna endast finna sig uttryck på detta vis.

Till barnen och särskilt till Hjalmar och Ragnvald ville jag också sända min varmaste deltagande hälsning. Jag är i tankarna hos Eder. Gud vare med Eder!

Tant Gertruds tillgivna

Tryggve S.

att han fått sluta sitt svåra
lidande, som han så tålmodigt
burit. Det är väl ändå bäst
så, när allt kommer omkring.

Jag känner det nu så tomt,
att jag ej fick träffa min
konfirmationslärare ännu en gång
i detta livet. Om jag ej varit
ute i min tjänstgöring skulle jag
helt säkert ha letat vägen till
prästgården i Ekshärad. Med som-
maren 1918 äro många av mina
allra bästa minnen förknippade och
i centrum står Farbror Ernst med
sin rika personlighet och sin goda,
allvarliga humor, som lyste fram
även i de mest högtidliga ögon-

blick. Säkert är att jag från honom har
mycket, som bildar grunden för livet,
och jag känner mig djupt tacksam
att jag och Ingrid fingo Farbror Ernst
till konfirmationslärare.

Jag skulle så gärna vilja veta
just stunden när Farbror dog.

I går på förmiddagen kom jag på
ngt oförklarligt sätt att tänka på
Farbror Ernst, och jag hade en
livlig förnimmelse av att ngt
måste hända honom i samma
stund. Tänk om han inte finns
mer? Emellertid utplånades tanken
snart av mitt arbete, och jag
tänkte inte vidare på det. Och
så i dag står dödsbudet i tidningen.

Villa Ro d. 29.7.1922

Kära Gertrud!

Med djupt deltagande och vemod har jag i tidningarna läst om Ernsts bortgång. Kanske var den av dig sen länge väntad, och törhända förmår du även att tacka Gud, för att hans långa lidande nu är kämpat till ända. Men hur väl förstår jag ändå ej, att du inför det

för människosjälarna just var något för honom utmärkande. Och när jag nu tänker på Ernst, då är det, som såge jag under hans bild de orden ristade: "De som hava fört många till rättfärdighet, skola lysa som stjärnor alltid och evinnerligen." Säkert skall han också efter sin död för mig och många bliva en hjälp att lyfta blicken uppåt och att söka det som "ovantill är."

Hjalmar förenar sig med mig i en varm, deltagande hälsning till dig och dina kära barn. – Din tillgivna vän

Signe Lyth

smärtsamma, oåterkalleliga slaget måste känna en stor och svidande saknad. Jag vet ju, att en ännu opröfvad människas ord äga så föga kraft i sig, och jag vågar därför ej här söka komma med några tröstens ord. Men jag tror, att Gud själv skall "vugna ditt hjärta," och jag önskar – innerligt önskar jag, att du hos honom måtte finna en bättre och rikare tröst, än någon människa kan giva. Må han i dessa sorgens dagar vara dig nära och låta det eviga livets hopp lysa klart och värmande för din ande!

Själv har jag alltifrån min första ungdomstid så många ljusa och vackra minnen av Ernst. Aldrig förgäter jag den broderliga hjärtlighet, varmed han i Uppsala tog hand om mig, ej heller det varma intresse, varmed han då sökte giva en allvarligare riktning åt mitt liv. För övrigt tror jag, att denna innerliga nitälskan

Melltorp, den 29 nov. 1929.

Kära Gertrud!

Det var mycket snällt av dig att sända dina "minnen" från din Ernsts sista sjukdomsår och död, och vi tacka dig därför lika-som ock för dina rader, som medföljde.

Tänk vad ett jordeliv har myc-ket att säga, och vad det rymmer av både glädje och sorg inom de snabbt flyende åren! Och ju längre man lever, desto underligare tycker man det är, och dess sammanhang och mening framstår antingen som lösta gåtor eller som frågor, vilkas lösning icke synes ligga inom denna tillvaro-form. Lycklig är den, som kämpat sig fram till en fast övertygelse och tro på en Gud, som håller livets trådar i sin hand, och som vid gränsen till det andra livet kan jublande fatta om Guds kärlek i Kristus Jesus och så i frid skiljas hädan! Men ack, vilka djup av lidande måste ej den ene och den andra därförinnan oftast föras in uti! Den som ej varit i dödsskuggans dal, kan ej annat än bäva vid tanken på vad som förestår.

Så skriver jag, sedan jag läst "minnena". Mycket i dem var för mig nytt, men och

och värmt våra kalla hjärtan i denna hatfulla värld! Hälsa hjärtligt alla dina barn samt fröken Astrid, och mottag Matins och mina samfällda hjärtliga hälsningar! Din tillgivne

Erik Danielson

har jag glömt dess detaljer. Vilka prövoår för dig och Ernst och för Eder alla! Mörkt och ändå ljust, tungt men på samma gång upplyftande, modlöshet dock se-ger. Jag har särskilt fäst mig vid tvenne yttranden av den hädangångne vännen: "Det måste komma rätt-färdighet in i livet – in i statslivet också", samt: "Bringa vetenskapen detta budskap: det största av allt är Guds kärlek. Oss tillkommer att tillbedja, vad vi förstå, och vad vi icke förstå." Mänskligheten har lång väg kvar, innan den lärt sig det första, och innan den kan ödmjukt böja sitt stolta sinne inför detta andra. Gud hjälpe oss män-niskor, alla och envar, att ej försumma nådens dag!

Du frågar, hur det är med oss på Mell-torp. Jo, vi må alla bra, äldre som yngre. Endast Alvar är hemma av barnen; de andra gossarna ha vi helt nyligen haft goda brev ifrån, och Ingrid träffade jag i Stockholm i samband med stiftelse-stämman och lundslagsaftonen. Tack för inbjudningen att komma till Långängen! Vid besök i huvudstaden hinner man vanligen ej mer än programmet för varje gång, knappt ens det. Angående mig själv befinner jag mig som pensionerad bättre, än jag vågat hoppas. Extra lektioner i skolan för mig i daglig kontakt med anstalten och bereder mig lagom arbete utom en viss förtjänst; dessutom är det angenämt att få bo kvar i gamla hemmet ännu detta år. Malin och jag motse nu

med glädje våra [illegible] barns hemkomst till julen. Jag antager, att också Du får hem dina flesta ungdomar. Huru ljuvt att få mötas kring den tända granen och känna värmen från Honom, som alltifrån krubban lyst upp

Lindsberg d. 1/4 1921.

Kära Gertrud!

Härmed allra först erkännande av kr. 650.–, varav 50.– till Ragnvalds personliga utgifter, för vilka jag säger hjärtligt tack.

Likaså beder jag få tacka varmt och innerligt för det så kära brevet av den 22 mars, skrivet av dig men i bägges Er namn. Underligt är, att det kan gå så upp och ned med sjukdomen, både vad beträffar Ernst och vår gosse. Nu hörde jag av Ragnvald, att Ernst tillbragt påsken så där jämförelsevis lugn, men att sedan nytt anfall inträffat. Det är ej lätt att hålla modet uppe vid alla dessa omväxlingar, som vi få erfara, och detsamma känna alltså vi inför vår gosses sjukdom. Han är sedan några veckor bättre, såsom jag visst nämnde i mitt förra brev, och vi äro glada och tacksamma, så länge det varar. Han känner sig mera lugn, kan sova och äta så där tämligen och förmår både tala och höra det läsas för sig.

Vilken stor missräkning för Eva och Ingegerd, när hon måste intagas på lasarettet och opereras! Huru väl, att sjuksköterskan fanns kvar att då hjälpa till! Henne ska' ni ej släppa

från Eder för snart. Vi fundera starkt på att skaffa en till Nils, ty jag tror ej, att Malin ännu står bi. Och vi måste också tänka på vår hustru, ej sannt?

Av Ragnvald hörde vi, att Ingegerd redan fått lämna lasarettet, och det var en stor glädje, att saken kunde så snabbt expedieras. Måtte hon starigt tillfriskna och kunna komma i arbete så att hon ej blir efter i skolan. Men naturligtvis behöver hon vila en tid, innan hon återvänder till Uppsala.

Jag träffade Hjalmar som hastigast i tåget i Tillberga och hörde, att han var på väg hem, såsom jag ju kunde förstå. Det var nog gott för honom att få göra tatten hem, innan han börjar sina viktiga skrivningar.

Ragnvald sade idag helt apropos, att han tyckte, det kändes trevligt att börja arbeta igen. Det känns, som om påsklovet hade denna samma verkan på flera av ungdomarna i skolan och även på lärarna. Vi ha tillbragt en angenäm påsk, vederkvickts av vilan och stärkts återbonnit till märorna. Så skall det vara. De båda inackordenterna hava egenhetligen med glädje återsett varandra och ser glada ut. Allo sova nu. Till alla hjärtliga hälsningar med tack för "Vår 8 dag". Tillgivne

Frits Dra

Lundsberg den 13 mars 1921.

Kära Vänner!

Först ett varmt tack för mottagna skrivelser, som kanske blott delvis blivit besvarade eller, såsom det sista brevet av 16 febr., ej alls besvarats. Jag märker, att jag är en ganska trög brevskrivare, och att jag i detta avseende snarare med åren blir värre än bättre. Författarskap, av vilket slag det vara må, ligger ej för min natur, det vet jag genom erfarenhet ända från skoltiden. Vare detta bekänt ej som ursäkt men som ett ledsamt faktum.

Det är nu lugnt och stilla i huset: Malin o. Nils höra mer än på många år nu samman, och den sista veckan har varit för henne synnerligen slitsam och oroande till följd av Nils' försämrade hälsa, men även jag har känt mig underlig till mods vid tanken på vad som kan hända vårt barn, och huru det sista månde avlöpa. Jag tänker, sådana tider kunna vara ej blott prövotider utan tillika tider av verklig välsignelse för dem, som hava Gud kär, ty för dem samverkar allt till det bästa. Så ha Ni känt det innevarande vintern, och de erfarenheter, vi gemensamt nu göra, skola säkert ha

sin betydelse för en var av oss, även om detta blir oss klart kanske först långt efteråt. Allt står i en kärleksfull Faders trofasta hand, och det är tröst under även de mörkaste tider: "om jag än vandrade i en mörk dal, så är du, o Gud, hos mig". Vi känna med Eder, fastän vi ej skriva därom. Av meddelanden till Ragnvald veta vi, att en särskild sjuksköterska anställts för Ernst, och det är gott. Då kan Gertrud känna sig mer så lugn och ej behöva vara så jäktad. Även fastän fortfarande andnöd instället sig, tycker jag dock, det låter genom Ragnvalds sista brev, som om sjukdomen hålles på ats vika, och det känns

ännu mera gott.

Sedan Ragnvald sist var hemma, har han synts jämnare till sinnes, än han var tiden närmast förut. Mot hans uppförande kan ej göras någon anmärkning; han är snäll, lydig, och han läser sina läxor utan att behöva därtill manas.

Vad Gertrud skrev om sin bror Manne, gladde mig höra, likaså detaljerna rörande fru M-L. Stenbäcks familj! Men tack även från mig för den pekuniära hjälp, som från Eder sida bereddes henne!

Om fredag är väl Ragnvald hemma till påsklov. Han har en trasig tand som torde behöva tilses. Han har själv skrivit idag. Med varma hälsningar

Eder tillgivna
Tuto Dsan

Torstensonsgatan 13.
1 Dec. 191[illegible]

Kära, kära Gertrud —

Det är mig ofattligt hur jag kunnat låta tiden flyga förbi mig så, att jag ej förrän nu skrifvit & tackat dig för ditt mycket kärkomna bref till min födelsedag! Och ändå blef jag så glad åt ditt vänliga hågkomst och åt att få höra litet direkt från Eder. Tag nu mitt hjärtevarma tack fastän det kommer så sent! Sedan fick jag färska helsningar genom Frideborg. Hon var alldeles uppfylld af Ekebarad & det friska lifvet där och med församlingen och förde med sig många värmande intryck från Edert hem. Naturen är ju också storslagen! Ja, få se när det blir min tur att

Dig själf, [illegible] & barnen & flickorna från mig [illegible] hjärtligt [illegible]

[illegible] Det var [illegible] lilla Clarisse [illegible] [illegible] Eder alla [illegible] fick en [illegible] [illegible]

få vallfärda till Värmlandsbygden.
Jag tänker ibland derpå. För en vecka
sedan voro vi alla tre bjudna till
din mor & syster på söndagsmiddag.
Det kändes högtidligt att återse den
kära, vårdade Tant Maria efter allt
som varit, sig alldeles lik, som förr
blott mera förandligad. Hon var god och
kärleksfull som alltid men ännu
mera ljuflig. Jag var så tacksam och
glad, att flickorna fingo vara med
och få detta förblifvande intryck af
Guds rike på jorden. De vordo också
gripna af hennes personlighet. Fru
Thekla Eriksson, f. Keiller, var också
med & höll måltron vid makt på
sitt glada, lifliga sätt. Roligt var att
få se Hjalmar en liten stund där
på e.m. Han ser ju så frisk och
präktig ut. I går var jag uppe hos
Carls en stund. Som Ni nog hört, har
nu Hahmanns fått en liten nätt lä-
genhet på 3 rum & kök 5 tr. upp i sam-
ma hus. Ett rum ha de upplåtit åt
Andrea, så de ha bara 2 rum för sig själfva.
Lisen är nog ganska nere & har åldrats
kraftigt, tycker jag. Det är så ondt om henne
med detta aftagande af synen alltmer & mer.
Kära vänner, nu ha vi kommit in i den
Adventstiden! Det betyder mycken omsorg och
arbete för en prästfru med stor familj på landet
och mycket ökadt arbete att se framåt emot för

Kyrkohelgen. Ni behöfva styrka & krafter till kropp
och själ båda två! Måtte Ni få det af en mild

gröna. Gutenbergs staty af
Thorvaldsen var också rolig
att få skåda. Mycket angenämt
hafva vi af vårt kära ressäll-
skap. Vi öfverensstämma helt
i valet af sevärdheter och det
är ju mycket roligt.
Mycket kärt skulle det mig vara
att få bref från Carls och Her-
mans, ty midt uppe i allt vårt
skådande hinna dock våra tan-
kar dagligen ila hem till alla
våra kära. Ett kort närslutes
till Ingegerd. Hjalmar får ett
med särskildt utanskrift.
Elisabet helsar innerligt.
Pussa Ragnvald och lilla Maria
från mig. Helsa Ernst
mycket och bed honom helsa
gummorna på Sabbatsberg.

Allas varmt tillgifna Hulda

Wiesbaden
Pallast-Hotel 19.10.07.

Älskade Gertrud!

För den stora glädje, du be-
redde oss med ditt kärkomna
bref och de goda under-
rättelserna om Eder alla,
tackar jag dig hjärtevarmt.
Väl förstår jag, huru mycket
du haft om dig under hela
den långa tiden och för resten
ännu har med alla dina
små omkring dig, så ingen
stund har jag undrat på att
du ej skrifvit till mig.
Nu var det blott så riktigt
kärt höra att du vid så godt

god helsa genomgått den
besvärliga flyttnings-
tiden. Barnens bref gjorde
oss också stor glädje, ty man
visste ju, att deras tankar
gått till oss under den för
dem så viktiga skrifningspro-
cessen. Att Ni kunna trefvas i
eder nya bostad var ju också
mycket roligt. Blott ledsamt
höra, att din kära Fader nu är
så klen. Ack, om Mamma själf
och Astrid kunde förliker sig
med att för nätterna eller
åtminstone för hvar annan
natt taga hjelp?! ——
Hur skall det väl blifva, om
de blifva så svaga, att de ej
kunna alls hjelpa?

Här gå vi nu upp i ett dagligt
skötande af vår kroppshydda,
så vi hinna nästan ingen-
ting annat, tänk då på hvad
en dagligen har omkring sig.
Man känner sig helt förlägen
vid jämförelsen med menni-
skor, som uträtta någonting
nyttigt i denna verld.
Vi gjorde i går ett litet be-
sök på spårvagn i Mainz och
det var ganska intressant. Den
ålderdomliga Dômen med dess
märkvärdiga inre både, hvad
målningar och bilder i kropps-
storlek beträffar. Mycket be-
undrade vi de storartade alléer-
na af akacier längs Rhen-
stranden. De stodo ännu helt

Upsala & Vaksala
Prästgård 25/8 1916.

Älskade syskon!

Herdis har i bref till Gertrud gifvit uttryck åt vårt djupa deltagande vid David Bergmans bår. Jag har af skötandet af min hustru och domkapitels göromål m.m. varit förhindrad att samtidigt skrifva, men ber nu att få komma med några rader särskildt.

Jag kan ej säga, huru innerligt vi följt Eder och Gertruds moder samt svägerska i allas Eder djupa sorg. Nu kom ju döden såsom den mildeste befriaren – men ändå: Min första

aflägga den? Jag är nästan rädd att locka Dig in på det tråkiga examensläsandets stig igen, [illegible] på kyrkohistoriens område där så ungdom besvärlig vetenskaplig kräfves, men utsikterna äro ju och lockande. Du kunde ju möjl. bli färdig att när domprost J. i Karlstad afgår, söka den platsen. Nu kunde Du naturl. [illegible], men ~~konkurrenter~~ svåger bara Du då i [illegible] kyrkoh. [illegible] Ekelund i Karlskoga. Om allt detta som roligt Upsala.

Här äro vi rätt kyrka, ehuru jag måste sköta mig allt förr. Några dagar ha vi haft Rune här. Vi tycka allt mer om honom.

Viljen I, kära syskon, äfven till Eder närmaste meddelande, särskildt Davids enka och moder framföra uttrycken af vårt allra djupaste och innerligaste deltagande.

Eder tillgifne broder Herman

länken i syskonkedjan blef
bruten – och sådant kännes
svidande. För honom var det
ju godt att få gå öfver grän-
sen, men moder, maka, syskon
vänner hade ju så gärna velat
behålla honom kvar ännu
länge, länge. Och då man tänker
på hvilken ädling man han
var och särskildt på hans nu-
mera offentligt erkända initiativ
som skall bära hans namn
till en sen efterverld, så
må väl kunna sägas och kanske
har det redan i många vändnin-
gar blifvit sagdt, att fosterlan-
det sörjer i honom en af de
söner, af hvilka det framför allt
kunnat vänta nya, betydelsefulla
insatser. Men välsignelse följer
hans redan gjorda, storartade insats.

Må hans minne och personlig-
hets ädla utsäde lefva och växa
i frid och till rikt gagn för
många.

Jag tackar Ernst så inner-
ligt för det kära, utförliga
brefvet rörande Kyrkolunds-ut-
dömningen och förhållandena
i Ekshärad m. m. Ofvannämnda
anledning till glädje öfver utnämningen
föreligger tydligen. Mycket glad
blef jag ock att höra, hur du ämnar
fullfölja dina baltiska forskningar
under den tid du bor på Nj förr
tilltänkt. Kanske kan du få
en licentiat- och doktorsafh. färdig på
den vägen. Då lic. ex. kommer att
afläggas endast i 2 ämnen, hvilket snart
lärer komma att ske, kan du ju
utan att fara efter så höga betyg
(ty det tar ju onödigt både tid och
ansträngning) tänka på att

Berggvara slott,
Rappe 6/7 1916.

Älskade Broder Ernst!

Af fullaste hjärta välsignelse och lycka till för dig och de Dina med anl. af sonde-gens valutgång i Värmland! Först vid hitkomsten fick jag af den äldsta grefvinnan Rappe (öfver 82 år gml) reda på saken och skyndar mig att broderligast lyckönska. Nu är ny bönhörelse, nya utgången blef såsom den blef! Måtte Ni nu i den älskade hemprovinsen vara till mycken välsignelse och röna

brukar säga. Vi äro föremål för en oskrymtad vänlighet och storslagen gästfrihet, liksom vi förut voro det på det gamla Rappe-godset Tagel, där Herdis' kusin nu residerar som egarinna och där hon (H.) tillbrakte långa tider af sin ungdom särskildt konfirmationstiden. Blenda var med oss på T., och här fattas endast Ragnhild för att hela familjen skulle vara församlad. Hon är kvar i Upsala, där vi (snart) hoppas träffa henne. Här ha vi fått den glädjande underrättelsen att Rune till hösten får en gård (om icke mindre än 800 tunnland) öppen, odlad jord förutom betydlig skog) vid namn Marklanda under Berggvara att skota. Den unge godsförvaltarens bröllop i Upsala lärer dock icke lämpligen böra stånda förr än i febr. nästa år, då han hunnit sätta sig in i sin nya ställning. Gud välsigne de unga tu.

Och nu: en hjärtevarm helsning till Gertrud och barnen från oss alla! Hoppas Ni alla måtte vara friska! Din hängifne broder Hermann

osägligt med sådan! Edert blifvande hem lärer ha en utomordentligt härlig belägenhet. Den mäktiga Klarän flyter ju strax utanför! När skall platsen tillträdas? Själfva utnämningen kan väl icke väntas, förr än valet blifvit lagstående; alltså, om jag räknat rätt, onsd. d. 26 Juli.

Tack också hjertligen för Ditt särtryck ur Karolinska förbundets årsbok! Med stort intresse läste jag redan vid Årsbokens utkommande både Ditt och det andra bidraget till skalden Patkuls karakteristik. Jag minnes mycket väl, då Du i höstas

hemma hos Dig började läsa upp det dina intressanta meddelanden och jag öfverfölls af illamående, så att jag ej förmådde lyssna till slutet. I Värmland får Du väl säga farväl till Dina så lyckligt startade forskningar om Du ej kan i någon mån få tid att egna dem åt stiftshistorien.

På hemresa fr. Ramlösa, som nog varit en gång den pröfvande tiden för bättrandets tid, äro vi nu här på detta ställe som omsuses af urålderliga historiska minnen och är synnerligen "naturskönt" beläget, då allmogen

dras på med - men nu står hon
dock ō styrka, som hon ej gjort
förut - efter den svåra händelsen.
Under Septbr har vi fått en lands
gumma, som hjelpt till med hvar-
jehanda - ehuru hon vill vara
ledig bra mkt. men hon måste
hem till sitt hushåll i slutet af
nästa vecka - så i Okt:r få vi
väl reda oss ensamma, ~~ökan~~ få
väl extra hjelp, någon dag. Till
1 nov:r har jag fått en äldre
jungfru - som väl stannar etc
år, om hon trifs ō fadern [?] ej bli
sjuk.

Nu har jag varit altför utförlig,
Tack för allt du skrif [?] om de döda [?]
så tacknämligt och hvilsamt, att
vi varit friska [?] relativt, och nju-
tit af sommaren ō fått upplifvas
af pudmötet [?].

Helsa hjertligen vid tillfälle till Adelaide - tacksamt
äfven förut ~~samt~~ till din man ō dina barn från Tilsjöns [?] och

hon hoppats få testamentera åt sin
tjenarinna, som nu är både blind
o utblottad.

Maria o jag skola nu fördela o afsända de
små bok o taffelgåfvor m.m. som ä=
rnats åt släktingarne o några hen=
nes vänner så rummen må små=
ningom kunna hyras ut.

Innerligt tacksam vore vi, att
Gud med mild hand utan
någon dödskamp förlossade
henne, efter den långa lidandes=
tiden, Han gör allt väl i rät=
tan tid.

Marias hand kan nog aldrig
ledas som förr utan har ömt
med många värker. Inga kraf.
ter att ta i har hon nog, än i
våras - men har svårt 2: o m.
att spela de armen snarte ner -

tacksamma o ömte-vännner
E. Larsson —

Upsala den 21 Sept:s

Käraste Gertrud!

Det har nu hunnit blifva 10
dagar, sedan jag med rörelse emot-
tag ditt hjertliga, oförskylda bref.
Det var så snällt att med del-
tagande tänka på mig o jag ville
så innerligt tacka derför och bedja
dig förlåta mitt dröjsmål, men
du vet hur det är på hösten
och flera bref ha' kommit emellan.
Hela denna månad har jag
varit betydligt bättre, om det
beror på mildare väderlek, eller
på en lösning, som jag stiger

digt anordnat allt för begrafnin-
gen och tag emot de slägtingar
som kommo, i sitt hem. - behöfdes
nog att jag hjelpte till o Maria
som med "far" äter hos'n dagen
efter. Det är ju åtskilligt att ta'
reda på, emedan Henrika nu dess
lilla återstående bo förut, då
hon ej haft pengar till inköp.
åt syskon-barn m.fl: af sitt
lilla förråd, skänkt bort silfver
med mera - som lysningsgåfvor.
Det har i denna vecka varit
bouppteckning o vi äro glada,
emedan vi knappt vågade hoppas
det - ~~då~~ - den långa sjukdoms
tiden med medicin och vak-
hjelp blifvit dyrbar - det ända
synes räcka till den pension

Många helsn:r fr: Brunk.

öfver med en pensel och har pulver
på vet jag ej, eller på båda delar.
För närvarande äro både ansigte
och händer alldeles fria; jag har
endast några små gnisslor på ena
armen o ibland några få på benen
och det är en sådan stor lindring
att jag är uppfylld af tacksam=
het för denna gåfva. –
Välsignadt som den kommit
när den bäst behöfdes –
Vi lefva neml: n ganska primi=
tivt hvad tjenarinne-hjelp be=
träffar. Vår tjenarinna som
skulle varit till hösten blef
neml: n lockad ifrån oss ~~xx~~
i början af Aug: i för att gå igen

nom fackskolan och sen återkomma
till ett barnhem der hon varit
städerska förut o bli stor kokers-
ka med höga vilkor. Derför skul
le vi just vara borta en månad
då vi vore utan, men rummen
i Leksand blefvo ej lediga förrän
den 7. då Edv: o Maria reste.
Jag var gravt för ekonomiet och för ren
göringen här m.m. men dithemma
d: 12. hann dock blott vara gravt
1½ vecka förrän min syster dag
o jag bägge återvände. Vi hade
annars dragit en 8 dar till.
Ehuru Fr: o Ingeborg som genom
Guds goda skickelse kommo
hem dagen förut och var förtäro=

Stockholm. 12/8. 1921.

Kära, Kära Gertrud!

Ditt bref idag värmde så mitt hjärta. Jag ville riktigt varmt få tacka er båda att I äfven tänkte på mig nu när I samla syskonen till den stora högtiden. Hade jag icke varit bunden här af de käraste plikter så fruktar jag er vänlighet kommit mig att glömma att alla sådana nöjes-resor äro mig alldeles förbjudna. Innerligt tack emellertid att I kommen ihåg mig. —

Och nu kan jag glädja er med

mamma Agnes Birgitta båda oss alla mycket kära ej minst det sista. Dopet blir antagligen ute på Grisslehamn, där vi alla så [illegible] samlas d. första söndagen i september. Svärbarnen kunnen I då komma med, men tänk på oss alla. Agnes fick idag del af ditt bref. Hon bad hälsa och åter hälsa er alla. "Faster vet nog hur lycklig och tacksam jag är," sade hon. Ja Gud vare tack för allt. I Hans Fadershänder lägga vi nu äfven denna lilla nya telningen. — En annan stor glädje förestår mig också nu: att få ta emot Ingeborg och Henrik, som nu i mer än 2 månader varit ute vandrande i världen. Båda ha

att min kära Agnes igår morse
fått sin länge väntade och med
glädje helsade lilla flicka en
rar och duktig tös med stora
mörka ögon och svart hår och
ett mest förtjusande litet hufvud.
Jag kom hit på onsdag e. m.
med min Pappa, som tillbringat
två sköna veckor i de ungas hem
på Grisslehamn – de själfva reste
ju hit redan d. 23dje juli i vän-
tan hvilken tid de användt till
flyttningen hit och omflyttningen
här af mina och deras möbler –
för att sända honom vidare till
Strengnäs med en e. m. båt. Agnes
var då ännu hemma i våningen
och vi hade en rar kväll tillsam-
mans, innan hon i Svens goda
sällskap åkte upp till sjukhem-

met (Stockholms privata) medan
jag här hemma med mina för-
böner var med henne. Redan kl.
5 hade allt normalt och lyckligt
afslutats och den lilla åt sitt
första mål. När jag senare kom
dit fann jag dem båda så hjärtligt
lyckliga hand i hand med hvar-
andra och allt var som det skulle.
Min glädje är också mättad
med ansvar: hur skall jag som
den äldre i detta förhållande den
enda återstående i min generation
kunna vara för både den lilla o
hennes unga föräldrar hvad jag
bör! Jag vet själf hur mycket
våra gamla varit för oss och våra
barn. Därför gläds jag innerligt
men med bäfvan. Af tidningen
finner du att den lilla fått

Strengnäs 9/5.
1921.

Kära, kära Gertrud!

Genom älskade mor har jag nyligen åter fått del af den pröfning som alltjämt hvilar öfver ert kära hem och den sjukdomsnöd som åter och åter pressar vår käre Ernst. Jag kan ej säga dig huru varmt jag deltager med er alla och huru ofta mina förböner gå till allas vår gode himmelske Fader att Han må skänka sin hjälp och lisa och kraft att bära. På ett förunderligt sätt har Han hållit dig

Och så tar vi en dag i sender. Och lemna åt Gud att sörja för morgondagen. Jag har gjort mig ledig under juni och juli att stanna här; mina barn äro ju alla placerade de två på Stilt Grisslehamn Ingeborg som är bofast i England för nödvändiga studier och Henrik hos jägmästare på Gimo. I augusti bör jag ju försöka ledig för mina kära Agnes, som då i början väntar sin förstfödde — ett stort glädjeämne för oss alla. Från de två har jag de bästa underrättelser. Idag äro de på väg från Menton – öfver Paris till London. I början af juni komma de hem. – Där bör alldeles särskildt hälsa Ernst. Och alla de mina Klaës, Bredius, Ullmans fr. Upsala, som voro samlade här

/ åt mig, tackade oss er med kärlek och deltagande.

Det står godt till med dem alla. – Vi vilja alla befalla vår väg i Guds händer. Så går det väl. Skrif en rad hit. – Din vän Frideborg

uppe under dessa långa måna-
der. Han skall helt visst all-
jämt bära både dig och din Ernst
och alla de kära unga, som så
tidigt få känna lifvets svåra
pröfningar – sig själfva helt visst
till välsignelse. Hälsa dem alla
så varmt från oss. Jag har ofta
denna tid och med tanke på
Ernst kommit ihåg ett ord
som fälldes i årets påskdags-
predikan i Saltsjöbaden: "Hvad
betyder väl dagar, månader eller
år – ja århundraden förr eller
senare för den som vid den
uppståndne Frälsarens hand
får gå från död till lif från
all ofullkomlighet här till full-
komlig glädje i arbete och hvila.
En sådan härlig ingång i denna

den högre klarhetens värld
skall helt visst bli vår käre
Ernst beskärd. Hvad betyder
då år – eller århundraden förr eller
senare.

Här sitter jag nu vid min
käre Faders sjukbädd, som ju
i allt liknar en stilla solned-
gång: inga plågor, ingen oro,
tyst och stilla. Det kan gå
hastigt och det kan ännu dröja
säger Doktorn – men det kan
aldrig bli någon återgång till
lif och arbete i vanlig mening.
Det är kärt att så få vara hos
den gamle och göra honom alla
de små tjenster, som lätta. Inte
minst läsa för honom; nu se-
nast ur L. M. Engströms sköna
evangelium: "För det inre lifvet."

i morgon, syskonen följa så små-ningom efter och om allt går väl och vädret det tillåter resa äfven Agnes å jag dit om 14 dar. Vi skulle då få några dagar alla tillsammans, som vi under dessa förskingringens veckor sett fram emot med längtan. Sen tar ju den stora skiljsmessan vid, när jag på allvar för hela vintern (kanske längre) träder in därhemma som Pappas hjälp. Hvilka strider och kämpar, som detta kostat mig kan du kanske ana. Men är jag helt nöjd och stilla, viss att det är Guds vilja och min närmaste plikt. — Ja därom mera en annan gång. Jag har så många bref att skrifva. — Mor, om du visste hur jag längtar efter henne. Jag undrar mycket, när i sept. de flytta in. Till sist en

Hjertliga helsning till dig [illegible] från din Fridborg.

II

haft en sommar, rik på arbete och hälsosamma erfarenheter i landomr. Derför lät jag bref hem vittna därom, de ha varit så kära att få. Men du kan tro det har varit ett brefskrifvande för mig hela sommaren, äfven delvis för Pappas räkning. Annars hade jag nog oftare låtit höra af mig, ty mina tankar äro mycket ofta hos er. Hvilken stor och underbar gåfva detta med din Ernsts förbättring. Hur väl förstår jag dina känslor att så sedan du så helt lemnat honom få honom åter. Hur lycklig du är systerna. Saknaden efter den kära, som skulle dela allt är alltid smärtsamt, dubbelt kännbar i tider af rik sorg eller

stor glädje. O, att du kunde bli skonad från den! Men jag förstår också att du bär dina tysslyckor som ett Guds mellan dina händer. Ack, att vi alltid så vore som en af de visa jungfrurna icke endast när det gäller vår egen själ utan ock i fråga om allt det myckna af evighetsursprung - och - värde som Gud anförtror i våra händer! Hälsa varmt din Ernst och alla era kära barn från oss här hemma, Sven, deras lilla och den nya mor-mor. –

Imorgon slutar Henrik sitt arbete på Gruno och kommer hem på söndag. Denna sommar har han jämte sitt arbete äfven visat energi i att helt sköta sin mathållning, en idé han

fick genom att i det rummet som bruket upplåt åt honom fanns en liten spis; en anordning som jag nog snarast ovant mig för men ej ville hindra. Enkelhet och sparsamhet äro ju dygder som böra uppmuntras. Det skall bli kärt att nu få pyssla om honom de sista 14 dagarna af feriorna och först och främst att få träffa honom. Längtan är stor å ömse håll.

Ingeborg lämnade Ilkley och platsen där d. 10 de, är nu i London några dagar i sällskap med en ung släkting, Frk. Starck som vistats där ett år o. i hvars sällskap hon gör resan hem öfver Danmark. Vi kunna vänta henne här omkr. d. 19 de. Sven reser till Grisslehamn

Karlstad d. 13 sept. 1918.

Kära Gerlind!

Nu har jag så många saker att tacka för. Från kära bref – det enda som jag nu legat obesvarat en hel månad. – Det var skrifvet strax efter våra barns konfirmation. Det var så kärt höra om Edra högtidsdagar – ja om allt du skref. – Nu gläder jag mig åt att snart få träffa dig – och få språka mer. Vi hade också goda högtidsdagar i Lysvik och äro tacksamma för tiden där för vår Svärd. –

Johan var så glad åt Kalmardagarna han mötte så mycken trofast vänskap och vänlig högkomst. Nu reser han i morgon till Eda och i nästa vecka till Finland. Måtte det gå väl och resan bli till gagn och välsignelse. Jag känner mig litet ardig. – – – Nu äro vi inne i [illegible] igen och alla skolorna i gång. – Jag [illegible] att [illegible] på höst i höjare. Och på tack-samt för vår sommar och hvad den gifvit. – Inga hade vi några [illegible] från af sjukdom, men nu äro alla kryja. – Nu väntar jag snart hem Elsa litet innan hon reser till [illegible] där de skola vara i vinter. Nils är i Upsala och är öfvertygad att vara "en fri människa och få arbeta på ett mål." Det är så mycket som vore kärt språka om, men det får nu bli när vi träffas. Innerliga hälsningar fr. hem till hem
genom din tillg. Maria E. d.

Här kommer påsarna! Tack än en gång för [illegible].
Hälsa lilla [illegible] Gunborg särskildt.

Så kom nu dina gossar med
hvar sin "låda". Tack kära lilla
du för att – potatis och råg-
kornen som verkligen kom att
fylla ett stort behof. Dagen förut
hade vi just kokat på de sista
kornen och vi undrade redan hvad
man nu skulle kunna koka kaffe
af. – Tack kära vän. Smöret var
ej mindre välkommet. – Det
tycks ej bli mycket smör man
får här nu – 11 hekto har vi fått
på 3 veckor. – Litet hade jag
saltat ner i sommar som vi
nu använda. – Mina "affärer"
få vi ju göra upp när du kom-
mer. – – –

Det är så roligt få ta emot Eder
gossar. – Jag hoppas du riktigt
skall känna hur glad jag är att
få göra den lilla lilla tjänsten.

Gossarna sågo så unga och
duktiga ut. Ragnvald tycker jag
har något litet vemodigt i sina
ögon – det var väl särskildt
nu när han lämnat hem-
met. – Barnen tyckte han var
så "söt" med sitt långa ljusa
hår. Det miste han ju här. –

Så roligt för både dig och
gossarna att N. nu snart få
träffas igen. Du är så väl-
kommen hit till Öland när du
kommer och roligt ju längre
du stannar. – N. kom nu
väl låda på hemresan. – Få
se om jag har Johan hemma då.
Han har varit så mycket ute nu.
Senast i Kalmar – där han hade
hos Björks i vårt gamla hem.

intryck på Elisabet. Hon
frågade intresseradt efter
Eder alla. E. var starkare
& vid bättre hull än då jag
såg henne i höstas. Men
hon föreföll mycket mera
sysselsatt med sina egna
ideer & virriga tankar än
då samt mindre sorgsen.
Blenda reste för en
vecka sedan till Holland.
Hon har blifvit bjuden
på resan af sin nu-
mera gifta väninna där.
Hon fick sin semester
nu och j. hoppas, det ska
göra henne godt, ty hon

Torstensonsgatan 13.
15. 4. 21.

Käraste Gertrud —
Två mycket
kärkomna bref har jag
att tacka dig för; de
voro båda mycket värm-
ande för hjärtat och jag
känner sambandet med
Eder starkt. Fastän ni
ej hört något från mig
på så länge, har jag nog
följt händelserna omkring
vår sjukling ganska noga
genom samtal med Astrid
& Hjalmar. Det känns godt att

veta, att den nya flickan väntas till Ekehärads prostgård i morgon. Just nu kände du dig nog nära att digna under bördan, lilla Gertrud.
I onsdags var Hjalmar hos oss på aftonen tillsammans med den övriga släkten. Carl & Lisen kunde tyvärr inte komma derför att Lisen den dagen drabbats av en ny blödning i ögat, så att hon måste ligga till sängs en vecka.
Det var roligt se Hjalmar vid så godt mod med avseende på sin skrivning. Och att vi ha alla skäl att dela hans hoppfulla sinnesstämning har ju nu sedan visat sig.
Dagen före Elisabets födelsedag d. 12 Apr. var jag ute hos henne. Det gick ingen båt på födelsedagen, så d:r Bystedt rådde mig att fara dagen förut. Sköterskan berättade, att Elisabet så livligt känt för och med Ernst under hans sjukdom. Jag skrev till henne fr. Ekehärad samt efter min hemkomst och "systersa" sade, att det gjort starkt

var mycket medtagen
af både tarm- och mag-
katarr. Hon har skri-
vit ett gladt brev om
hur skönt hon har i vän-
nens bekväma hem på
landet. Från Birgitta
Rune låter allt godt.
De trivas ännu så länge
godt på det nya stället.
Helsa Ernst mycket!
Och Flickorna! Då jag
hörde, att han kunde
sitta något i hvilstolen
i salongen och t.o.m. röra
sig i rummen var det så
roligt att veta just hur
Ni ha det. Gertrud, Gud är när
de sina dag för dag —

Din Din Hedda.

Dalstad, Lillebyn d. 12.4.19.

Herr Kyrkoherde E. Lundström,
Ekshärad.

Efter bästa förmåga har jag sökt sammanföra än-skode uppgifterna ang. pas-torer, födda inom Bålstads pastorat. De flesta uppgifter har jag erhållit af en Stude-rande A. G. Bårdh, som är mycket intresserad af genealogi.

Det skulle alltså vara 37 pastorer, utgångna från våra församlingar. Kommer

härtill de 12 studenter och studerande, hvilka ärna blifva präster samt Hjalmar Lundström, så ha vi det halfva hundradet.

Uppgiften ang. Ericus Olavi är tyvärr knapphändig. I Göteborgs landsarkiv kunde den nog kompletteras. Angående Anders Hästhufvud bad jag Bördh (han är bror till Kyrkoherdens watt-vardsflicka Anna Gustafsdr Bördh från Aritsholmen) göra en afskrift af hvad han hade sig noterat, ifall detta kan tjäna Herr Kyrkoherden något.

Lars har varit i Falun på en kyrkovecka. Hem kom man därifrån ~~han~~ hade mycket arbete hopadt. Detta har fördröjt mitt bref. Då han antfort är upptagen och då jag fick Herr Kyrkoherdens förtroende att lämna dessa uppgifter, begagnade jag mig af detsamma. Skulle ytterligare något önskas, hvaram jag kan lämna upplysning, står jag gärna till tjänst.

Min kära make och jag förena oss i en hjärtlig hälsning till Kyrkoherde och Fru Lundström.

Med största högaktning
Agda Engström

det kunde jag ju städse skillnaden mellan
återkomningen och oss resterns barn —
Två olika planeter som gå samma vägen i
samma jord, men vilar på samma
grund. — Det mest gripande tyckte jag var
den enkla bekännelsen af hvad som hade
gripit hans lif — afsöndrat och det fullt
gifvandet åt Den som frälst honom. —
Han o dr. Sundegren hade bott och vi hade en
del prostar samlade på aftonen — och det var
något som verkl. gjorde intryck att se den
mörklagda indiern i kretsen af svenska
bröder, i samtal om det innersta, det djupaste
— människosjälens längtan — det var det som
mest kom fram. — Han tycktes vara nästan
borta från världen och förfrågar intressen
sig för något yttre. — Jag kunde i mitt en tid min
hur David beskrifvit sjal. — — — — — — —
Från dessa intryck — ifrån jorden — reste vi åt
till vår lilla Tasjön — och alldeles där åtskilligt
med "det jordiska" men jag kunde nu städse
dåtillett i Guds gifvelige maner — att äfven i
detta vill han följa oss med ett Fadersöga.
och jag var tacksam för våra lilla jordelivet
som vi nu fått färdigt och där vi få samla
våra kära! — — — Ja nu ser du hur det varit
för oss — och än mer kunde ju vara att
språka om. — Den 28 maj är prästvigning.

Karlstad d. 16 maj 1922.

Kära Gertrud!

Nu är det åter en tid sen vi hörde
från hvarann. Tankarna gå nog
ofta till Er, men tyvärr och till min
egen ledsnad blir det så sällan att
skrifva. — — Dagarna gå så fort — det
ena tar det andra och ofta har jag en
känsla af att jag blir försumlig i
allt som borde göras — och som jag
borde vara och ville men som blir
intet af. — — — — Hur kul vore
det ej att se Er — och träffa Er i helg
och nog hade jag trott, Gertrud, att
komma någon dag som Du föreslog
men det gick ej — och nu är och lilla

en tid med många [illegible]. — Hur har
N. haft det under denna sista vecka?
Är det fint likt med Ernst? Eller hur
står N. ut – hade? — Kan Ernst
hjälpa något af vården – eller kommer
ut? — Eller hur går det med
Lundin på Upsala? Bostad m. m.?
Det är mycket jag ville veta. —
Nu får N. – som vi – snart hem
de små [illegible] — kanske förr pingst?
Litet skall jag nu berätta om
hur vi haft. – Johan har ju hört
en del – var förra veckan med
Fundahrs [?] vid en invigning.
I går reste han till Sigtuna där ju
grundstenen skulle läggas till den
nya lekmannaskolan — Det är väl
en rätt allvarsam sak — må det
bli en grund för verkligt andligt
lif – i vår kyrka – en ny skall komma.

Syster Mathilda B. är kanske döende
— Det har nu varit en hemsk tid
med hjärtesjuk. — — På Torsdag kommer
J. hem igen. — Snart börja ju alla
skolafslutningar m. m. Och så har
vi ju Tante [?] resa till Mathilds examen
d. 2 juni. — För mig och oss var det nog
en rätt [illegible] tid – vi kunna ju
ej komma hem till pingst – eller som-
gossarna få ju då gå hit ensamma.
Men så har det, ju, så att Nils kan få komma
med och hjälpa Elsa och Gösta. Elsa är nu
hemma men skall till pingst möta Gösta
i Sthm och sedan dra ut på resan medan
"Viktoria" ligger där ute vid Dalarö. —
Kanske får resa upp sedan om på Torsdag
för att vara med på vårfesten. Han gladde
sig däråt på mycket. —
Vi hade Sundar Singh här förra veckan —
afundsvärt mycket folk i kyrkan. För min

Många [illegible], [illegible] till [illegible] Eder [illegible] syster [illegible]
Rätt [illegible] Din [illegible] H. B. [illegible]

riktning.

Goethe säger på ett ställe:
"Gutes aus Gutem kann
jeder Verständige bilden,
aber Gutes aus Bösem
- - - - - das kann nicht
jedermann."

Gutes aus Bösem! Det är ett gott valspråk och en synpunkt på lidandet även för den, som icke funnit den väg, varom Fru Lundström talar.

- - - - - - - - - - - - -

Hjärtligt tackas jag för kortet, som kom mig tillhanda. Jag skall se till, att väskan blir avhämtad.

SCHLOSS HAUSBADEN
G.M.B.H.
»BEI BADENWEILER«

DEN 10 april 1922.

Kära Fru Lundström!

Ber att få sända Fru Lundström mitt tack för det vänliga brevet till julen. Det gladde mig mycket att få mottaga den för oss alla kärkomna underrättelsen att den så svåra resan lyckats. Icke utan mycken

so avvaktade vi dess utgång.
Många av gästerna hava frågat mig efter Kyrkoherden och flera hava bett om sin hälsning!
Kyrkoherden vann under de korta veckorna på Hansbaden allas vår sympati. Han lämnade oss sjuklingar här ett lysande exempel — — för mången en stum men kraftig predikan.

Jag är Fru Lundström mycket tacksam för en nyttig påminnelse, för den synpunkt på lidandet, som Fru Lundström vid ett tillfälle sammanfattade i ett enda men innehållsrikt ord: personlighet.
Lidandet i en svår sjukdoms skepnad får icke bryta ned oss, utan måste lända till utformandet av en personlighet. Det exempel, som denna lämnar, blir till hjälp och välsignelse för många andra, som lida. Lidandet blir till uppgift. Det kan kringskära vår kraft till att utöva en viss verksamhet, men väcker därigenom till liv nya, välsignelsebringande krafter till att verka i annan

Hvena prästgård den 5 Febr. 1932.

Kära Gertrud Lundström!

Vi ha genom tidningarna sport, att Gertrud närmar sig en viktig milstolpe på årtalens väg, och ville därför med några ord göra oss påminta och framföra vår hjärtliga hälsning. Det är länge nu sedan sist, och jag blev glad då jag för en tid sedan vid genomgång och sortering av gamla brev bl. a. fann ett från Gertrud L-m. Det är så gott med vissheten om gammal god vänskap. Nu är det väl så, att tankarna icke stanna vid dem, som nu leva, utan gå längre tillbaka. Jag har väl sagt så många gånger: vad skulle prästämbetet ha blivit för mig utan Ernst L-m? Då måste jag ju blygas och säga: blev det i alla fall något? Men ändå... Vad han var för mej, ja, det hoppas jag han själv förstod.

För oss har en stor förändring skett sedan sist. Då det såg mörkt ut att erhålla transport i Värmland, sökte jag utom stiftet och fick vad man i Linköping kallar stiftets bästa församling. Nu är detta överdrivet. Liksom Fryksdalen är överreklamerat i fråga om naturskönhet, så är Hvena det i fråga om kyrklighet. Men de s.k. "nordöstringarna" ha här sin centralpunkt,

och det betyder helt visst en hel del. Kyrkogången är ganska god; men kyrkan är så förfärligt stor, att det föga fylles — som mest. Att platsen ej var eftersökt berodde väl till dels på prästbristen, och dels på att en Andrea tadet vänta kallelse. Tor Andrea är född i detta hus, och alla fyra prosten Andreas söner blevo präster. Den äldste dog ifjol; det var honom, kallelsen skulle gälla. Det fanns också grund för ryktet. Nu så ligger prästgården alldeles i landsvägskanten och var illa hållen. Men nu är den restaurerad och försedd med nästan all modern komfort.

Ellen tycker sig ha förlorat på bytet; här är i själva verket ingen natur, och föga kultur för resten. Men jag har ju vunnit oändligt, och Ellen börjar försvara Hvena-borna med kraft, när det behövs, vilket vittnar icke blott om hennes goda hjärta.

Ja nu äro alla barnen vuxna, och minns jag icke fel, var Hjalmar ej mer än 15 år, då vi kommo till Eksjö. Vi ha stått i livlig brevväxling med våra vänner i Älvdalen, men som Brook i E. ej skriver privatbrev, har det dit blivit blott ett telefonsamtal. Från prosten H. har jag fått flera långa brev. Vi kommo hit den 1 juni 1930. — Säger jag så, att Hultsfreds köping ligger i församlingen, är dess läge bestämt, och att bisp. Skadeners morföräldrar, som voro från Norra Råda, vila på härvarande kyrkogård, är dess samhörighet med mitt tidiga andliga liv i någon mån klarlagt.

Varmhjärtliga hälsning
till Gertrud och barnen.
Tillgivne Karl Collans.

och säg honom att jag tänker på honom – mycket!

Uppehålle den store starke Guden Gertruds krafter! Hälsa ock alla barnen!

Gud vare Eder nära!

tacksamt tillgivne

Jean

Ersta, Stockholm den 20 Dec. 1921.

Kära goda Gertrud,

Skriver till Gertrud djupt gripen av ett telefonsamtal med Fröken Astrid Bergman, som omtalade våra lidanden för Ernst och naturligtvis ock för hans kära maka. 'Den stora bedrövelsen' heter det, men Guds folk övervinner i allt detta. Och nog tyckes här detta skola komma till synes.

Förstår att brev ej kan sändas Emse.
Får han höra det, så tacka honom
innerligt för hans brev. Det var så hjärte-
varmt skrivet och jag kände mig kan
glad över hans sätt att se det sorgesam-
de sjukliga läget. Det var ett rikt givan-
de brev. Och tack för fotografiet! Har
det framför mig på skrivbordet och
ser ofta på det. Med tiden synes det och
på det yttre i vilken omgivning
man lever!
I min nog så stora ensamhet kände
det förundeliga för en liten tid sedan
att en gosse kom upp till mig, en
älsklig gosse, som man inte nog
kunde se på. Hans drag voro så
rena och så stilla och ödmjuka, som

en ängel. Glömmer honom icke. Ragnar
sade han sig heta. Lyckliga kära
Föräldrar till sådana barn och
sådana barn. Äro icke de barn som
era Fars och Mors bön förmå! Tack
att gossen kom hit! Ledsamt att en
lektion snart gjorde slut på det
lilla samtalet.
Vile Guds nåd och frid över
Eder kära var dag och synnerligen
i juletiden! Må de goda Änglar
stå vid sjuklägret och hindra tägg-
na att bränna för hårt!
Hälsa den älskade trofaste vännen!
"Snart inom dina portar står jag,
strålande Jerusalem."
Tacka honom för all kärlek mot mig

Upsala d. 6 Feb. 1937

Kära vän Gertrud!

En varm hälsning på din födelsedag!
Gud välsigne dig på ditt nya levnadsår,
må du få förnimma Hans uppehållande nåd
varje dag, det är min innerliga önskan.
Själv tar jag ofta min tillflykt till
mitt epistel-text för nyårsdagen: Klag: 3. 22-26
För mig börjar den sista biten på vägen bli
allt mörkare, så jag måste söka klamra
mig fast vid den, som Ensam kan leda
och föra mig den väg jag måste gå! —
Just nu har jag varit i kyrkans Ans-
garskapell och följt en vän, som jordfästes
där Elina Strömberg, som sista åren bodde
på Elisabets hemmet och som jämte
Anna Rydin var bland mina intimaste
vänner. De äro nu båda borta!
Jag emellertid fått min äldsta lilla
syskonbarn hit i höstas, hon är gift
med Pastor Yngve Rudberg som nu är
Fjellstedtska Skolans nya Direktör; de
bo i Fjellstedtska skolan ej alls långt från

mig så vi lite kunna träffas, telefonera om
ej annat och hon är ovanligt rar, hjärtes-
-full och söt, så jag har stor glädje av
henne! De ha 3 barn, som jag får
intressera mig för, 2 gossar 16 och 14 år
och en liten pigg och behändig flicka
8 år. Man frestas att alldeles för
mycket försjunka i sig själv, som ju
är både syndigt och skadligt. I min ång-
est, när jag skall kunna bli fri från
"jaget"; som är min plåga och jag ändå
ej lyckas kopia mig ifrån —
Jag undrar om du har något barn-
barn i din närhet? Gunborg bor ju nu
i Göteborg, som du skrev om. Ja, tack
för ditt kort till mig för en tid sedan.
Jag kom ihåg din födelsedag, och
tänkte dröja och skriva några rader då.
Jag är verkligen glad, att du ej bor en-
-sam på landet, utan kan ha mera till-
gång att träffa människor och få höra
dit, som kan ge dig nya impulser och
intressera dig. Astrid bor väl kvar på
Addebora, så det är väl egentligen hon
du har i din närhet. Helsa dem av de dina
som minns mig och tag själv en varm
födelsedagsfamn från din gamla vän
Elin Hedenius

Min dyra Vän!

Mycket tack för dina så gläd=
jande bref.
Gud är stor i nåd och barmhertig=
het mot oss! Han hör de eländas
rop!
Ernst har varit så upptagen hela
förra veckan att först i går qvåll
kunde han vara med oss en liten
stund. Nog var det godt att jag kom
till Gertrud. Nu få vi ju snart hem
dem, som de hoppas, det är lika
behöfligt för dem båda att kom=

ma undan på en tid.
Lilla Hjalmar är ett ovanligt rart
barn, han är så snäll, han tycker
om att emellanåt vara alldeles en-
sammen.
Ledsamt var det att ingen af oss
var hemma då du så gerna ville
vissa Bigelows lite vänlighet,
men de förstodo ju att vi icke
kunde ta fös det.
Jag var glad öfver att du fick ett
samtal med presterna, måtte
det till slut blir riktigt godt
med detta deras företag.
Jag hinner ej mer posten måste
afgå.

Ernst o Gertrud helsa Far så
mycket.
Helsa David hjertligt från mig.
Jag har i dag skrifvit till Tima.
Så godt det var att det blef en liten
flicka.

Din egen Maria

Grimstad 16/5. 1904.

Skogsängen d. 26/6 1927

Kära Gertrud vän!

Alldeles nyss fick jag ditt bref.
Det var godt att anledningen till det ej
var något oroväckande. Bara du
nu får mitt svar i tid ty posten
härifrån går långsamt. I annat fall
blir Elin så glad att få ditt bref
i alla fall, hon som är så vänfast
själf sätter värde på den egenskapen
Elin är född den 29 Juli 1861 (och bär
bär vän sina år med synnerlig heder,
som du tycker onödigt af mig att påpeka)

na" med gäster bjudna till gården på kväll
ej då de underlydande, ty Tant hade
föregående Söndag innan jag kom haft
middag för samtliga. – Här är alltjämt
jemt lifligt. Carl o Sigrid ha haft alla
barnen hemma dessa dar som ej händt
på 6 år. – Elin hade 4 här. Sam var
hindrad och till Elin kommer först hem
från Dieppe direkt till bröllopet d. 14 – Nu
i veckan skall Wilhelm S. resa till Skogs-
hall i Wermland för praktik, hans håg
ligger på och ~~och~~ åt utbildning å tek-
nisk anstalt, hvar han kan få komma
in så småningom – Sen kommer Skå-
neresan, och kretsen är snart splittrad
igen. Nej jag måste sluta med mkt
innerliga helsningar till Er alla, ty

en extra post lär gå strax –

Jag hälsar samt hela Mosters [illegible]
Söta befolkningen. Din Maria vän

Måtte Ni ej knoga för mycket

Elin visste ej säkert, om hon skulle
komma ut till Israel före på eller
dagen efter den 29 men som hon tro-
ligen strax förut skulle gästa sin
systerson ~~Wilfred~~ Hemberg i Stockholm
och den adressen är mig obekant, är
det Israels adress du behöfver –
Den är Kulan Torbåt Stockholm
med för säkerhets skull bifogat
(x) Livmedicus Israel Hedenius (x) är hans
titel så nu?)

Tack för att du lät mig höra litet
om, hur Ni hade det också. Att
lät ni något så när godt d.o.s. jag
förstår att både du och Astrid fram-
för allt behöfva hvila om det kunde

Känner ingen med namnet Stafrox?
William.

Tack för I.-d att ha fått litet klart Er riktigt
god stärkande glädjefyld samvaro denna
Er gemensamma högtid som
mus Aug 1927.

gå ändå för Er båda Ni få hålla efter hon
andra.

Här är skönt och vackert allra mest
som i detta ögonblick, då solen tittar
fram och "lyser på molnets kant, lyser
gyllene lyser grannt". Det var mycket
tacknämligt, att den gjorde det öfver
på midsommardagens e.m. ty då ha-
de Carl och Sigrid kaffebjudning
för bjudna öfver 70 pers. och majstångs
resning. Det blef en så god, trefig
högtid med sång och lekar. Famil-
jen Andræ som äro grannar voro
med annars var det endast Rösunda
gård dess villaägare och underlyden-
de som voro bjudna, som voro "familje

Upsala den 4 Maj 1930

Min så kära vän Gertrud!

Hur skulle du kunna tro, att man skulle kunna ta emot ett så kärleksfullt bref med så många uttryck af trofast vänskap utan att besvara det. Det kändes bara som om jag skulle velat sätta mig ner och språka med dig genast och säga det innerligaste tack. Ja, ett mycket varmt tack för brefvet och för allt du skref, för ditt förtroende för din oprövade vän som kände det upplyftande, förödmjukande att få taga emot detta

detta, men då du med hvad du skref blåste på mitt matta hjärtekol, så ville jag nu och med dig göra Ansgars bön till min, vår: Gör oss goda af nåd — låt de matta kolen ändå glimta fram en enda liten smul af Din hjärtekärlek bland dem som anförtrotts oss — Ja, hade jag bara haft tid, så skulle det varit mycket kärt att bara komma och famna dig och tacka för att du skref så rart till mig — och sitta en stund och lyss med öppen hjärtedörr.x Vi skola ha årsammankomst denna vecka och det ligger så på mig innan det är öfver. Det är så underligt att få upp-

x annars kanske jag bara rest öfver denna söndag —

Har du läst Forbes Robinson: "brev til vänner" en underlig bok om den vänskap hvars mål är att gemensamt söka hvad oförgängligt är. Tack käraste vän Din Maria —

bevis på vänskap som håller genom
lifvet —

Du skref, om hur du kännes dig
som en 'stackare', men jag kände
då hur mycket mer skäl jag har
att ur djupet säga det om mig
själf; men bli det ej alltid så här
mera — jag stor stackare skref Farmor
gång ber Dig hjelpa henne stor stackare

Så ofta tänker jag på ett annat
uttryck af Far "Vi skumma så
gerna grädden, det lättast tillgängliga
och går ej på djupet. Detta är nog
sant för mig, men desto förun-
derligare att få trots allt stycka
bark, all egen bist inifrån och ut.

dock tid efter tid, dag efter dag äfven
i småtingen få taga emot så alldeles oför-
skylldt så många bevis på Guds omsorg
och godhet — Hans barmhertighet!

Nog förstår jag endels hur djupt en
ensam Mor skall känna sig behöfva
bli god för de unges skull, för att kun-
na hjelpa dem bara med att vara
god. Är det inte alldeles särskildt
nu, hvad vi äldre behöfva: tala med
vårt exempel. Till sist blir det bara
en väg Umgängelsen med Gud är
vår enda möjlighet att bli det, ropet
ur djupet för oss själfva och våra unga

Du förstår att jag så visst vet, hur
mycket innerligare du erfarit allt

(Hur ömma det är med lilla Ingegerd) -

domm; men du skall tro det är ännu
något efterlängtat viktigt som skall ske
om möjligt då. Jag har ej sett lille
Jan-Edvard sen Jul, och de ha' nu fått
en egen kär liten våning: ett hem att
föreviso honom i. Jag tycker mig
alls ej veta, hur han ser ut, utvecklingen
går ju så fort första åren o månaderna
Han blir 7 månader nästa Måndag —
I morgon ha' vi sista syföreningen på Ericksberg — Förra veckan var sista Diakonissyförening för året hos Carlsbergs diakonissan. Mycket trefligt lokal och bra på alla vis, men det känns så tomt efter de gångna, nästan mest, att det knappt säges ett ord om dem mer — Theresas våning utrymdes nästan genast och allt skingrades åt alla håll —

gifter som men ej alls tycker sig kallad till som nu att vara sekreterare; men i detta samarbete med Fru Ebri-crona, har jag så påtagligt erfarit Guds hjälp o bönhörelse. Måtte det så gå äfven denna gång. Hon är verkligt interesserad men har så många mer el. mindre omöjliga uppslag — Om Torsdag gäller det! —

Sen någon dag snart blir det Gunne S:dos studentexamen, då skall jag väl hoppas komma ifrån; jag längtar också då mycket att få träffa Elin, som jag endast talat helt ytligt med på en period, sen hon kom hem den 27; sen denna vecka har hon dels

Ja, hon är det snäll igen, då gå en dag ifrån här å ta

gå fort Söndagen är !

varit på Rösund, och dels har hon för-
stått så nysligt mycket om sig nu bå-
de affärer och annat – Egentligen
vet jag ej mer genom ett par bref-
kort och i andra hand än, att Elin är
mycket tacksam att ha fått följa
Elin, och att jag tror, att hon med
mycket större tillförsigt lemnade hem-
met därute, sen hon sjelf varit där
och träffat Karl – Måtte nu blott
helsan få stå bi – Jag har just
dessa dagar haft ett litet kort fr.
Elin med ett par bröllops fotografier,
der hon ger ett oförbehållsamt uttryck
åt deras lycka –
Det är väl nu ungefär 14 dar sen

Fredrik åter började sitt arbete och har
han nu alldeles lagt bort den svarta lapp
han i början måste ha – längst ute, – för att
skydda ögat för drag och för stark dager –
Operationen fick gå väl, dess ändamål att
hindra vidare utveckling af sjukdomen och hela ögats
förstöring blef nådd, men förbättring af
synen kan den aldrig åstadkomma –
Det andra ögat är ännu friskt –
Du skrifver ej ett ord om, hur det är
med din krafter när du pröfvat dem
så mycket. Om jag kan få någon
visserie i samband med Studentexa
mensdagen (den är ej bestämd än) någon
dag, så kanske jag kunde få himm
ut och höra litet om alla dina ung-

[Den kära "herde söndagen" är åter förbi – med]

[sina sköna texter och psalmer, hvilken stor]

Upsala den 16 Mars 1929

Min kära Gertrud vän!

Nu har jag två så kära bref att tacka för, och har dröjt så länge, men när jag sände några kort efter Mari dagen, tänkte jag att du skulle ha litet längre meddelande och så har det sen varit dåligt med tid och förmåga — Ett mycket varmt tack för båda innehållsrikt bref och kort — Tack kära vän! Nu just Lördags skulle du se hur Slottet och Dom

sol, borta alldeles som förra gången var den aldrig — För många ord om detta som blott ville ge en liten förklaring till min glädje att åter få vara med om en liten andakts stund — Det är ju alltjämt så, och jag önskar ej den saken annorlunda, att, när jag märker att min lilla, kära, varmhjertade Britta-flicka behöfver mig hemma om kvällarne, är jag det och med glädje — Hennes kurs är mycket ansträngande, i kväll har hon en skriftlig tentamen i kemi, mycket fruktad af alla — Det var roligt i förra veckans slut och nu några dar ha Maja Seberdt här hitsänd för att vara min passopp och ärendeflicka på Byrån, då Lydia Rydén och var sjuk och borta —

Mycken innerlig helsning till dig från oss alla Din vän Mari

Mari dagen var groteskt rörig några timmar, så vänligt kom Elin Klason alldeles oväntadt med många, många vackra blomster

kyrkan stråla i aftonsolens grannaste skimmer. Det är så vackert nu, när dagarne blifvit längre och inga skymmande träd stänga ute afton- och morgonbelysning - Den förra tar jag ej emot i regel - Just i Torsdags njöt jag dock att vara ute i tid, då jag följde Maja Lebardt till tåget kl. 7.45 och sen direkt gick till Samariterhemmet före dess försäljning kl. 11 f m då jag ej kunde gå ifrån - Det var ej bara skönt ute en klar ljus dag, utan jag var så riktigt hjertetacksam att få vara med om (hemmets) morgonbönen der vara ½ 9 af Pr Centerwall i högtidlig stillhet, inga främ-

mande hade då kommit. När man som jag en längre tid varit isolerad från den gemenskap kring Guds ord med innerlighetens folk, kändes detta som en riktig gåfva - På 5 veckor har jag endast varit i kyrkan en gång - Jag hade något slags lindrig influensa och var hemma från Byrån ett par dar, men sen resulterade den i den ihärdigaste snufva som slutade med att täppa till mitt ömtåliga öra - Så ville "Dohlman," att jag igen skulle stanna inne några dar och taga "ljuslampsbad" hemma, och fastän jag nu snart 2 veckor varit ute och på Byrån, kan jag först nu konstatera med glädje en återkommande hör-

men på sitt eget hur ofta kommer med ej än mer till korta —
Ditt bref nu känns och så litet gifvon de, men det har skrifvits under afbrott Fredrik har varit här en stund. Han talade om det gifvande missionsombuds mötet der både Rodhe och Dahlquist haft så goda föredrag — Vid missionsstyrelsens samman träde nu begärde Elsa Sondén sitt afsked med Schmid. Hon har känt sig krypre i vinter, och då gör alla bättre, men nu har hon blifvit ombedd att taga hand om sin farbror Wilhelm Sondéns hem i Linköping, hans hustru "hemkallades oväntadt efter Jul — Nu är det senare kl: 10 och vid förfrågan per tel. sade mig Elin H. att Israel i kväll hade 39 och att det var icke allvarligt — Ingemar är dock här i Upsala

Som du förstår, har jag af åtskilliga skäl ej heller varit med om "Syföreningen" endast en gång. Om Tisdag blir den hos Dr Anderberg — Elin hade en liten bjudning för Elsa, Therese, Anna Nisser Wilhelmina Mesterton för någon månad sen, då var kärt vara med, då lästes en så god bit af Björkquist —. Nu är Elin mycket orolig, ty hennes kära bror ligger akut sjuk med svåra plågor i magsäcken; (den sista veckan) det vets ej om någon matförgiftning föreligger. Elin ville nog så gerna vara i Sthlm och lider dubbelt på afstånd, — men det lämpar sig ej —
"Stackars alla menniskor": sade Tant Mari Hellstrand ofta och så är det

Det var ömmingen att detta och skulle kunna som (?)

ju på visst sätt; vi få ju lägga till:
Stort, underbart för alla menniskor som
i lidande och glädje ha någon att utgjuta sitt hjerta för ~~och~~ som hör
hvarje suck – och är nära. Elin går den
vägen oaflåtligen dessa dagar –
Hur kan det vara med din lilla Mi,
kan hon orka med sitt nya kall?
Hjalmar fick jag både blommor o kort
t. den 28 (detta kunsten hade ju lyckligt
kommit fram, med kort t. mig hade affären lofvat skicka den o derför funderade
jag om den gått på villovägar), det förstnämnda skulle han visst ej sändt, en
hofrättsnotarie är väl alltjämt lönlös –
Ingegerd sände mig och ett så rart

litet kort, det är så kärt känna, att man
hör ihop ~~och och~~ om och sammanträffandena ej bli många –
Idag har det varit Borgmästarval här, olika
insändare med många namn ha föreslagit
hvar sin; på den ena listan stod bl. andra
namn Holm o Södergren på den andra
Sundberg – Det tycktes oss bra olämpligt
af "dessa" att alls skrifva på. Listorna
tycktes ovanligt opolitiska Den med Pastor
A förträdde kanske mest den yngre
generationen som önskade en kraftfullare
man: Rådman Roerlöf; de andra talade
för Kent – Det är så mycket i lifvet
som synes så äkta menskligt tarfligt,
när man ser det på litet afstånd; ser

lilan helsning den 7: kanske det nu ej hunnit
fram – men skrifvit svara gå tankarna till dygåfvan ?ed det är –

Tack till våra Astrid för hennes helsning.

Lomma den 20/4 28

Käraste vän!

Mitt stackars lilla tackbref fick de väl ordentligt. – Nu är det 14 dar, sedan de när orden skrefvos, och fastän jag hvarenda dag tänker med kärlek och tacksamhet och längtan på dig är det intet som visar dig det. – När jag om kvällarna vanligheten sätter mig ned mitt på f.m., fast arbete af alla slag vän. tar på mig, så är det för att jag måste för längtans skull och för din väntan.

Det är lite mer än vanligt svårt nu fast det är vårtid eller kanske delvis just därför. – Aldrig träda alla minnen – både de glada och smärtsamma – så lefvande fram för en som om våren, då bara en doft ell. en vindfläkt kan föra en tåre med sig. Aldrig känner jag längtan starkare, trånaden efter det jag aldrig når – fullkomlig frid,

skönhet och harmoni och aldrig kunnat
ensamheten och disharmonien bittrare. – Kanske är det därför jag nu
en tid lidit så outsägligt af slitningar och disharmoni som kommit.
lidit af att det ej är, hvad jag ville det
vore. – Jag har så stora bekymmer i
så mycken sorg för gossarna – d.v.
s. Olle och Lars-Erik. För Åke och,
men på ett annat sätt. Han vill
ovillkorligen bli militär – artillerist
och börja redan i höst. Detta har jag
känt mig så oviss och orolig inför –
mycket för hans ungdoms skull – han
är ju bara 16 år – men också för att
banan är så vådosam och oviss.
Enligt nya förordningen kunna de
nu utan kostnad, ja, med lön
hela tiden komma så långt (som
till genomgången krigsskola vid
Karlberg. – Den 15 maj. Åter har ett par
veckor gått och i dag kom svar på Åkes ansökan om ~~tillstånd~~ tro [illegible] att få börja sin militärbana redan i höst. Det beviljades. – Genom
våra vänner Öfverste och Löjtnant Byström
(den senare anst. vid Sk. Dragonreg. i Helsingborg) är plats reserv. för Åke i H.

borg, så nu är saken klar så långt. – Åke själf har ej fått brodel ännu, (han är på en stor gård här nära nu och sliter ondt) men jag vet, så glad han blir. – Han är så entusiastisk för detta, och nya svårigheter skrämma honom – – Så får jag lämna honom i Guds hand och låta honom gå den väg, som jag tror är hans.
—— Olle har ett så svårt lynne och gör lifvet ofta så tungt, så tungt för mig. Han beslöt de komma ut som Åke och saknade honom för att låta sig vara det. –
Med Lars-Erik är det öfvermåttan bedröfligt. Han har sina vidunderliga matidéer hvar – lefver nästan uteslutande på bröd – och det är väl därför, för att hans kropp ej får rätt näring, som han blir så underlig och svår. Jag har nya händer med honom och känner mig alldeles förtviflad. – Han vill ut som skeppsgosse och jag tänker ofta, att det får väl bli så. – Lifvet får fostra, när de ej låta sig fostras på annat sätt. – Men andra gånger åter igen känner jag en sådan fasa och ängslan för att släppa ut honom på det sättet, fysiskt och psykiskt klen, som han väl är. —— Intet sliter på mig, som denna förfärliga

kamp för oss med barnen. — Ak, det
är ett lefvande utan gräns! —
(och kär)
Flickorna äro kärleksfulla och
snälla, skola nog väl också göra mig
mycken glädje. — Inga-Lena klarar
sin klass mycket godt, tror jag
fast hon var borta en hel termin.
Hon vill så gärna ta studenten.
men jag vet ej än, hur jag skall
ställa. —

De här sista veckorna har jag va-
rit så sjuk. Jag var förkyld först
och hade ondt i halsen men så blef
det en förfärlig halsböld, som mås-
te öppnas flera ggr. Det var myc-
ket plågsamt alltsammans och var-
tände drygt då jag ej någon hjälp
hade och måste hålla mig uppe
fast jag hade hög temp. och var
så sjuk. — Men jag kom igenom
också detta och var så tacksam.

— Tack för att du berättade
lite om dina barn: det var så kärt
höra om dem alla — — Så roligt, att
du skall få ett riktigt och vackert hem
igen! — Tack för ~~att~~ tänker på att vilja
ha emot mig där! Det är så innerligt
varmt af dig, och jag ska hålla på och

vilja ännu alltid om jag också skulle få komma — —
Nu är det visst. Farväl kära! Din Amalie

Karlstad d. 9 apr. 1922.

Kära Eklund!

Jag är ledsen att jag ej skrifvit.
Nu har jag två kära meddelanden
fr. dig att tacka för. – Tackat på
E. att komma från E. – det har vi
gjort och gärna. – och särskildt
gjorde det oss så ondt om
Anna med närstående i Sten-
sam fått så stora bekymmer.
Man tycker nog att den goda kära
Tant med Svärd, hvilken gjort en
insats på mkt för andra skulle
slippa från detta. – Att Tacka
att Tant skall lemna det

till biskopskonferensen – ej med
så stor glädje eller förhoppning.
L. M. E. – har framträtt –
jag tänker att det dock är godt
att någon så där satt fram
går den väg han tror är kunna – nå
vården. – Det hade bestämdt be-
höfts – och behöfs mer af det modet.
Kanske nedläggningen skrifvit förr. –
Hur saken slutar vet man vet ej. Hur
har J-n helst och för komma macaro
kufvå. Nå han står fast – och handla
detta. – – Skydde vare oss kort på ogrä-
tta med E. om – men till pålitlig befordring
blir på liten tid. – Nu har det varit mkt
af olika slag en lång tid – både inom kommunala
sammanhang, främmande m. m. och utåt
till par gången har vi tittat till vår stug-
och ordnat litet, bl. annat gjort den
sista betalningen fr. Elmens. – Om en
stund skall vi nu gå till en församl. och
till ett litet ungdomsmöte. – Med varma
helsningar till Eder alla och önskan om
en god välsignad helg. Din M. E.

gamen, ~~de~~ kära – den sam som
så omsluter oss varit ett med
henne lif. – Skall det verkligen
bli så att hon skall [illegible] alla
tänga, lugg sig i ett [illegible]
Ja kära – svart blir allt så
ömsindeligt, så mitt blir underligt. – Må kära Gud få uppehålla de kära. Se det ingen
som skall vara [illegible] mig
på dessa tidens vänlingar att
vi se Guds hand, så är det
nog dock kära Tant – hennes
lif ju sedan delvis legat i den
andra världen. Men det är
en tröst. – –
[illegible] den kära Ernst [illegible]
ett [illegible]. – – Det är så att vi
[illegible]
[illegible] det. –

Måtte Ni kära ni gå på en alldeles för-
spård hög. – En glädje är att Ni vore
på hem Edra kära barn. –
Det var ju [illegible] med
att Ni gå ut till [illegible]
[illegible] i H. en. Men nog kan
det vara än kommande. – –
Tack kära [illegible] för dina vänliga
tankar på vår [illegible] till vår
Elli. Det var på tid. – Jag
är glad att [illegible]
med i morgon [illegible]. Sedan
vi trappas hem vid Elli kläder
sig. – Skall bli på kärt få
hem dem. – – Möjligen får
vi till mina [illegible] Ph. Eley
med en dalen [illegible] i
park. – – Långfredagen
predikar J. här. –
Efter påsk resa hem till Stina

Har du fått den nya [illegible] du tidigare? – Jag [illegible] 7. i maj
el. under i juni. – Det [illegible] för mig en Tanke på Er [illegible] – men

Hon skulle nu g. till [illegible] – och skulle [illegible] g. nog? – Sin Tanken jag g. mer än 50 mil.

Skärnäs Edane d. 10 jan 1922.

Käre lille Gerlund!

Innerligt tack för ditt kära bref — Jag kunde så väl förstå — som där uppe i ensamheten för en så lång och svår kamp att genomgå. — — Den kära Ernst får verkligt bli en af Guds kämpar i lidande och tålamod. — Jag kommer att mycket tänka att ej nu få vara Eder närmare — fast jag vet ju att det vore till ingen nytta.

han till och mera så — Denna tid skall nog dock gå in honom godt och jag hoppas att han snart skall få må det och tro på att han är skild för en arbetstid. —
Vi få litet umgänge här med några grannar hvilka äro efter som gammaldags präktiga bondefolk. De äro så vänliga mot oss — vi ha haft en par sina kaffebjudningar här i vår lilla stuga och gästat grannar. — I går kom Elsa fr. Stm för att vara någon tid. — Så ha vi haft besök af fru Holmerström med sin pojke. — — Lilli i Kyrkan var tecken så duktig och hjälpa till bra då jag i sommar hade en pojke hos oss en kort tid. — — —
Nu sänder han sina till Eder alla så varma helsningar. — Sändes till vår kära vän Ernst om han att han det skall der säga att vi tänka på honom och önska honom en god ingång i hvilan. Din M. E.-S.

Men ändå! — Gud uppe-
hålle Era Krafter - dag för dag
- och gifve Han den rätta hvilan
när stunden är inne —
Johan skref en gång att när
- - - - - "slutet till sist som en
afströmning komme hvilan
och friden. — — — — —
Att du fått det hem stärkt
med tjägs glädjer mig - och
ändå mer att du i längre tid
tid får ha din Karl hemma.
Tack för allt du vill höra
om oss - och särskilt om
Johan. — Ja som jag nämnde
var J. hos Dr. S-g och genom-
gick grundlig undersökning
och han fann intet avvande
inget dåligt hjärta, intet
org. anl. et. så ... ...
2

att J. med ro och hvila skulle bli
återställd. Och jag kan tänka
detsamma. Jag tycker denna
period af andl. och kroppslig
kraftnedsättning är så lik
så många han genomgått
förr. För honom gäller det
ju ej så lätt att se det på
när du blir det ju lätt om att
själfva lifsenergien slappnar
af. — Men jag tycker sedan
att han krypit till sig. Och du
förstår nog att sysslolöst kan
han aldrig hvila - han skaper
lätt, och sysslar med litet
af hvarje till ungef. som vanl.
men hvilar ju några timmar
dagl. som doktorn föreskref.
Må hvilan nu göra sitt och öfver
sommaren. — Men nog ser

ni dyrbara minne som ständigt
påminner om det kära Ekeba-
cadshemmet. — Tack! tack
Tack för ditt kära goda bref som
så mycket gladde mig. —
Jag skulle kunna berätta mycket
nu om allt det goda — många
vackra stunder — och uppmuntran-
de ord, och mycken oförtjänt
godhet, men det går ej nu —
och på slutet jag i morgon
vid Skärid som en ensamlig
kudbärare. Tack för all kon
för kommer och för hvad kan
behöfver i ditt kära hem. Det
känns så tryggt!

Karlstad d. 21 jan. 1923.

Innerligt kära vän!

Det är svårt att i några få
rader få fram allt det jag i
dessa dagar erfarit och nu kän-
ner. Jag skulle vilja säga Dig
mycket därof. — Först af allt
fylles ju hjärtat af Tack —
Tack till Gud och Tack till män-
niskor. — — Du frågar nog
hur mina — allt efter som åren
glida undan allt mer och mer

ser och förstår den godhet och
nåd Gud städse visat öfver mitt lif
ginnat genom de långa tider-
na af mörker och nöd - och
själens ensamhet och tröstlösa
kamp för ljus och frid. — — Jag
har gått igenom mycket af sådant -
därför känner jag nu en så djup
Tacksamhet öfver att Gud i senare
tid låtit mig få erfara mer af
ljus och förtröstan - Det är som
om något inom mig lossnat - visst
vet jag att det åter kommer mörka
dagar, men man är ju dock glad
och tacksam för hvar dag solen
lyser. — Ja, kära vän - på hvar

jag kunnat det nu. — Och då jag
nu ville tacka människor för
hvad de varit för mig gå mina
tankar till Dig bland de första. -
Tack älskade för allt - du har
alltid varit mig en sann och
verklig vän. En vän som aldrig
svikit. — Och när jag tänker Dig
gå mina tankar ju äfven till den
kära bortgångne — Ni voro ett
- och därför fick jag så mycket
af Er båda. — —
Hur glad jag varit om Du varit
här på våra högtidsdagar. Tack
för att Du var det i tankarne!
Och tack för den stora kära gåfvan

Hela vår högtidsvecka har varit
så gifvande — på stort och
godt, på samma gång som
så full af händelser — på att
hvarje stund nästan varit upp-
tagen många dar. — Stora
de kära barnen har varit hem-
ma och skänkt oss mycken
glädje. Det blir så tomt när
de resa nu sen. —
Att Johan kände det godt ifr.
stiftets präster förtroende om mig
gjorde honom mkt glädje. —
Vi ha nu alltså så många
vackra synliga minnen i
hemmet. — —

Ansträngande dagar kan det vara,
men jag är glad att kunnat en
ändå slutat bra. — Alla mina
kamrater äro så lätt fast alla
fattas i rörelseförmågan. —

Lilla kära Gertrud — Tack för att
du ville se mig och visst ville
jag komma men det är inte
som mig håller tillbaka — så
jag får vara hoppas på tillfälle
längre fram. — — Gud signe
och bevare dig — ensam i din
unga skara. Jag tänker på
så väl att du minns mig
för gå din väg så ensam
och hava mycket som ingen

ser och vet. — Gud vare
din Kraft! — —

Det kommer svårt att säga,
men det är kanske nu, den
sidan som Hannes och kära
att hemma. — — Jag
har på länge skrivit brev
en enda gång i år, men nu
får jag denna lilla — och
då måste jag — först sända
dig några ord. Sen kan
jag nu på mycket "Tack-
samhet" af alla slag. —

Säg ett Tack kära ...
från din tillgifna
Maria L-d.

en söndag i sin gamla kyrka. Det var en gripande stund. Jag kunde så starkt känna hur underbara Guds vägar kunna vara. — — — —

I dag är J. ute i vår lilla stuga där han reser ibland och Tips så gärna går ensam ngn dag. När jag kan följer jag med. I maj voro vi alla ute. — Men midsommar [illegible] på lördags [illegible] Kalle [illegible]

Jag är så glad att J. är så mycket kryare och starkare igen. Men han har dock — som nog är han — visserligen [illegible]

arbete – dansk, svensk utom stiftet – i styrelser o dyl. –

Nu får hon ju i sommar resa. en del inkallelser och visitationer 3 à 4 veckor i stiftet o.s.v. – –

Du har ju N. V. T. så du följer med och har reda på litet hur som sker här nere. –

I vår fick J. hem 2 nya präster – den ena en ung [illegible] – skall bli prosten. En del af de gamla äro allt så klena. Kyrkoh. pastor G. Fredén är nu ledig (för sjukdom) –

Nyligen träffade jag hos min diakonissan Fr. Ekstrand och fick hon litet därifrån. Den församlingen känner jag ju rätt bra. – Hon – syster, bad mig hälsa Dig då jag skref. – – –

Hälsa nu varmt till alla dina hemma – och äfven till mina. Och Tag själf hjärtlig hälsning, och ett varmt Tack från oss

Din tillgifna

Maria.

Innan vi nu lade vi ett rätt långt
besök hos af missionär ö fru Wolenius
det var mycket kul – vi finge mitt
af dem den veckan i Tal och föredrag
och svenskt var hos dem i hemmet – så
annat. Lustiga och intressanta männi-
skor – sådana som behöfvas i det
krävande arbetet. – – För öfrigt har
kosten gått under vanligt arbete och
under det vanliga "lapp och rod" då det
gäller mod och Tro. – – – Julian tycker
jag dock är mycket bättre än hon var förra
året. – Stina är så glad vara hemma, hjäl-
per mig en del, går på nykurs, läser franska
med en flicka o.s.v. – Hon tänker på högre
seminariet nästa år. – Nils skrifver om brev
i Uddevalla. Hennes är förest. i Falun, tycker mig
det nu långsamt, men försöker läsa nyt.
I slutet af veckan har vi tänkt resa ut till
Nässjö någon dag då gossarne har lof 2 dar. –
Tack vare – nu har jag spärrat på länge nog
dig – hoppas du någon gång gör det samma med
mig och låter mig höra hur du har det. Hop-
pas att är godt för dig å de dina och bättre
än förra året. – Med varma hälsn. fr. J. och mig
till er alla. Din tillg. Tacksamma M. E-d.

På kvällen reste vi ut till Dalby –
där på eftermiddagen var på parad-
efter kyrkogårdsinvigning och medalj-
utdelning. Efteråt samlades präster-
na vid kyrkoherde Kidings grav och
sjöngo "Den stora vida Flak". Det var
en gripande stund. – –

Det kändes godt med kyrkoherde H. där-
uppe – han har ju en stor församling
att "Ta människor" och vill nog göra
det till deras bästa. Hans hem fru
tycker jag om. Hon skulle nog nu äta
anspråkslöst och vänligt och har
rätt stor praktisk förmåga.
Efter den hem fru Thegelström där-
uppe gjorde på godt intryck så
jag hoppas innerligt att de skola
utvecklas till goda verkliga präst-
fruar. – Hos Wallenius var 125

pers. på middag. – Sedan fylldes
e. m. med mycken musik, sång
Tal o.s.v. Kyrk. Ekvall sjöng mkt
mkt vackert, öfver prosten Engström
härifrån. – Landshöfdingens
voro med på grund af att den
nya präktiga sjukstugan skulle
invigas dagen därpå. – Det gjor-
des så värdigt och vackert med
Tal af landsh. biskop; och prosten
Wallgren talte på finsk vers som
han skrifvit. Efter, middag
hos Nahlams. – Du ser att vi
voro i farten och träffade mycket
människor. Jag är glad att J.
hela resan var så kry pigg och
kraftig. – Ja så reste vi hem

tidigt tisdag morgon – och det var då
vi voro vid E-s graf. – – –
Om naturen däruppe berättar jag ej
Tala – den känner du. Och fast det var
mkt dåligt väder hade jag ändå ett
så starkt intryck af all den storslagna
skönhet som omgaf oss – allt talade
om Guds underbara verk. – –
Ja nu har jag skrifvit så utförligt om
denna resa – men jag har gjort det därför
att jag tror att du vill och kan följa
oss, om än så här efteråt, uppe genom
de för dig kära trakterna. – – –
Jag hörde att prosten H. nyss varit
hos Kyrkh. Callens m. fru. Vi voro
så glada åt att Ingegärd tycktes ha
repat sig hos dem. De hade nyss köpt
hus [illegible] hemma.

mitt kraft så många af-
nar tillsammans. Bar-
nen är därför dubbelt
glada, när de få vara
med Pappa en kväll,
eller han berättar ur
någon af sina egna
kära gamla barnböcker
då hör minsann Moni-
ca på med alla sin-
nen. De ha varit friska,
glada och trygghliga
nu en lång tid. —
Mottag nu en så
varm tillönskan om
ett godt för det nya
året från oss alla
till Eder alla genom
Din tillgifna
Hermine

5-1-20.

Kära Gertrud!

Nu vill jag sent
omsider tacka för Din vän-
liga försändning, den
goda korfven och de
små nätta hålkako-
na, riktigt karaktäris-
tiska saker för Er lands-
ända. Och tack för Din
vänliga förhälsning.
Så mycket, som Du
har om dig, blir man
ofta öfverraskad, att
Din tid säcker till äf-
ven för sådant. I
dag har ytterligare

kommit ett bref från Dem, som mycket gladde mam-ma. Han får väl själf tacka vid tillfälle, i afton är han hos Mor-bror Henrik för en del saker rörande begrafningen, som visserligen Morbror Henrik skall sköta, men vill ha ett och annat råd af mamma, om han kunde. Begrafningen var så tilltalande, enkel och värdig, alldeles så, som man tänker sig, att Morbror skulle tycka om. Och bra roligt var, att Mor orkade se familjen hos sig efteråt.

men Mor ser trött ut, mycket trött. I morgon skulle vi få komma med namnen, något som h- länge gladt sig åt.

Egendomligt nog har jag i dag träffat både Margit Rudberg samt i telefon talat med fru Löfgren. Denna senare sade, att hennes lilla flicka tyckte så mycket om sin lärarinna, och det tyckte jag var mycket roligt att höra.—

Mamma har som vanligt vid jultid haft mycket arbete i departementet, och vi ha ju

Karlstad d. 8 nov. 1922.

Kära Gertrud!

Nog gå mina tankar nu ofta till Dig – men nog är det [illegible] underligt att du nu snart gå till Uppsala. – Ofta Eks- lund ligger [illegible] [illegible] tan- ke för mig. – Nog [illegible] [illegible] tankarna åter dit – till den [illegible] [illegible] som [illegible] i [illegible] [illegible]. — — —

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] kommer jag nog glad tänka på Dig som nu får [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i ett nytt skede af ditt lif.

Tänkt på en afton [illegible] bort. — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] jag, minnas nu vi [illegible]. — [illegible] [illegible] [illegible] att [illegible] [illegible] på [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Jag är på [illegible] [illegible].

Det är nog godt att [illegible] få [illegible] att han [illegible] [illegible] är.

Men [illegible] [illegible] det [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] att han [illegible] låta sig [illegible] nej - då det [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] att han [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] det [illegible] [illegible]. — — —

I [illegible] [illegible] vi få [illegible] [illegible] [illegible] till [illegible] igen. Det är ett godt [illegible] till [illegible].

[illegible] i [illegible] [illegible] [illegible] till [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

Gud gifve Dig kraft att vara
och lifvet hans välsignelse öfver
Eder och Edert nya hem! —

Tack för ditt kära bref —
min Tanke följde Dig ofta —
och glad blef jag på kvällen om
din resa och din första tid
där uppe. — Och innerligt
Tack för de dagar du skänkte
oss — det var så kärt få ha
Dig och lilla Gunborg. Och
Tack för denna år i Värmland
kära Gerhard och för trofast
och varm vänskap. —

Jag tycker att vi fått en
liten förbindelse med hvarann
genom att att vänn kom från
trappa Er ibland. Tack för all
vänlighet mot dem. Och Tack
för din innerliga [illegible] om
[illegible] att hon för denna Stock-

hos dig på morgonen. Det tror
jag var riktigt att för henne. Hon
tål inte att gå på länge utan
mat. — Hon bör i början ej
Tennis hört och modlös. Men
nu allt bättre. Och ett kvällar
för att de skola hålla sig uppe
så rörig att kroppen ej får fara
för illa. — — Kanske han
var för ute hos dig förr jul;
det vore allt roligt. — — —

Hoppas W. och alla krya. Och
att Tufvig och vårt hem har W.
fått - det förstår jag. — Hände
hon Hjalmar träffa med små unga
vänner och lilla Gunborg i sko-
lan? —

Tiden har gått här fort, tycker
tycker jag — om får mamma ja snart
börja tänka på på hem de kom
till jul. — Det kan vara på

Kyrkah. Erling har [illegible] gått
bort i [illegible] [illegible]. — Det har
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] for Teol. stud. [illegible].

I dag har vi kjøpt [illegible]
[illegible] [illegible] af dr. Eidem — det
er en [illegible] person. [illegible]
[illegible] [illegible] for [illegible] "akademisk
kjøpt" [illegible] [illegible]. — Hos [illegible]
det [illegible] [illegible] i Upsala [illegible]
Lindblom [illegible] [illegible]. Det
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] for Teol.
fakultetet. — [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] for de [illegible] [illegible]
de [illegible] [illegible] bygge [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] gaarden [illegible]. —

Vi har kjøpt 14 dus [illegible]
af en gammel god ven, fr.
[illegible] fr. [illegible] — en
[illegible] [illegible] [illegible] for
[illegible]. —

Våra båda uppfinningar har
2 ggr i jul varit i bruk men
till sin nya dompteur. – Det
var roligt af honom. –
Vi ha varit ute på Slottet en
gång några dar då gossarna
hade lof. – Det känns så skönt
att befinna sig ibland all-
deles hemma undan. – Jag
känner mig så ofta missmo-
dig och misslynt bland
människor. – – – –
Roligt vore att få upplefva
en stund i sl. på att skrifva
– Nu har det ännu på kort
några gång på kom hem där
och Vi [illegible] ha det i förtroen-
ingen. – Helsa dina barn,
och min Stella! –
Med många varma helsningar
till Dig själf från Julian och
Din tillgifna M. E-d.

Upsala den 6 Februari 1930

Min kära vän!

Sen jag skref det kortfattade kortet tidigt på e. middagen, har jag fått anledning sända några rader till —

Det kunde föresatts af hvad jag nämnde om vår vän Therese som om hon var särskildt nära mig, men det är ej alls så. Fastän hon nu egentligen bara tar emot sina anhöriga och Elsa R. (hennes syskonbarn äro så bofasta och reser ofta till henne) fick jag sitta en än din lilla Maria C.— som skulle sätta så mkt värde på att få besöka Th. än, men som hon nu ej orkar med på grund af deras temperament olika lyte. Nu närmast Elin H.s; hon hör så pass illa, att Th. hur gärna hon annars ville möta henne, ej orkar det — men — Du förstår, hur grumlaga detta är —; jag hade väl ej drömt hela tiden om ej mitt besök gifvit mig en så skön upplefvelse som såsom sagt ej stämde med mitt föregående kort —

"Gör oss goda af nåd" bedja "Ansgar" tag oss om hand, fostra och bered oss, att ock vi få komma hem —

Ske alltså!

Innerligaste hälsning fr.
din Maria C.—

Jag hoppas, ja så ömt att du haft
en god högtidsdag i går, full af blommor och
älskande hälsningar och goda önskningar —

liten gifflig stund hos henne i em
Fastän hon har många obehag och kost af olika sjukdomens yttringar gar henne medicinen åfven ibland pofylda rätter och jemförelse vis goda dagar – men jag tror att hon aktar detta för intet mot en gifflig försmak och trygg förviss-ning. Hon tror nog ej att det är så långt kvar – min vet ej

Hvarför jag nu genast talar om detta, är för att dementera hvad jag skref i förra kortet att hon kanske behöfde mer medkänsle nu än förr, det var ej så. Hon var som löst från allt här, bara

längtande och väntande och så trött att jag förstod att hon knappt längre orkade med sina kära vänners bref Hon var orolig att ej [orka] kunna tacka för all vänlighet o. s. v –

Jag nämnde om att jag skrifvit till dig i dag "jag har fått ett så alldeles för oförskylt vänligt bref af Gertrud –" sade hon då, "helsa henne och Astrid innerligt" men de skola ej skrifva – sade hon till – Nu skulle jag också be dig ej till någon mer än Astrid tala om, att jag fått besöka Th. hos, ej i bref till*) ser du. det finns så många mycket värdefullare vänner

*) till andra ilposte

Näset, Skärmnäs Edane
d. 4 juli 1923

Kära Gerlund!

Tack så varmt för Ditt bref! Du hade
så särsk. varit i mina Tankar och
jag hade just ämnat skrifva. —
Jag förstår så väl att Du tycker att svårt
år – detta första i ensamheten – och
att det ej blir lättare efter som tiden
går, barnen växa upp, och nya
frågor komma upp. — Saknat
är ej heller Dina kroppskrafter till-
räckliga för allt Du har. — Kära

och tydes bli kry efter lång klenhet.
Från Harald i Falun låter ju godt, fast att
Hans ju blott mekaniskt. — På Torstens
konfirmation bli visst redan d. 28-29 juli.
— Kära Gerlund – så roligt om Du vill kom-
ma till vår lilla stuga. Så varmt
välkommen. Men låt det ej bli för
kort. Kanske vi kunde mötas i Kil den
30. 7. komma väl då fr. Lysvik. —
Jag tror ju få närmare besked om du
kommer fr. barnens konfirmation.
Följde dig ej? — Vi skrifva om Bruns-
berg. Ångbåtsgång till är 3 ggr i veckan.
Tisd. Torsd. Lörd. — — — Johan ber mig
hälsa så varmt. — och vi bedja båda
om våra innerliga hälsning till kära
Tant och Astrid. — — Gud hjelpe, stödje
och skydde Dig under Din tillgjen
M-a E-d.

vän! Jag tänker på mitt för Dig!
Med glädje hör jag om den sköna lugnet
tid Du nu får ha hos Din kära mor och
syster. — Må Du få nya krafter och
nytt mod! — Roligt var höra
att Du fått så bra ordnat för Dina
barn, hvar på sitt håll. —
Och tack också nu, kära Du för hvad
Du gjort för och gifvit mina barn
i vinter. — Det har känts så godt
för mig. — Nu hoppas jag att det
skall bli bra för mina flickor i
höst. — Nils har nog känt af
hemlängtan rätt mycket därute.
Men han har påtalt att det var han
rätt godt i hem. Och tiden går
fort.

För oss var det skönt att efter en ansträn-
gande vårtermin bli ut, midten af
juni. — Någon dags besök i Ekeby och
på utställningen dess förinnan voro
ju af intresse men också tröttande. —
Johan har ju inskränkt sitt arbete
i hvad som gäller utom stiftet och
har ej därför så mycket resor, men
är ju upptagen — jag vet knappt hvar sänd
i sommar upptagen inom stiftet.
Nu har han varit på ungd. möte i
Malkom, missionsmötem i Mellerud
och Köpingen o.s.v. — Söndagen d. 23 in-
stallerar kyrkh. Eklund i Trysunda. —
Ingrid T. har just nu lyckligen under-
gått en operation i Karlstad och

Karlstad d. 16 mars 1923.

Kära lilla Gertrud!

I morgon gå mina tankar särskildt till Dig – jag minnes när jag fick vara med Eder där uppe i Ekshärad en gång d. 17 mars. – Du får många minnesdagar nu då ensamheten särskildt kommer att tynga. Gud hjälpe och bäre Dig, kära vän, genom alla dagar. –

Tack för ett så kärt bref och

Sommaren blir nog i alla fall på omväxlande med resor och så prostmötet och ett stort folkhögmöte här. – –

Ja i Ekshärad är det en pastor Kvist som flyttar in i det gamla hem – jag tror att han får mycket af det hemmet, som fogar honom in i det nya.

Ingrid Eklund ligger här på lasarett – det var någon magåkomma men mest på grund af det som trött till å öfveransträngning. Hon kunde det så godt att komma i so en tid. –

Hasses stå väl till och jag tror alltid

Hälsa alla de dina och min kära mor och tag emot en varm hälsning

från din tillgifna M. E-d.

för helsningen från Halsöja. —
Astrid tyckte att du såg kryare ut
när du kom hem. Jag är så glad
däråt. Men nog var det för kort
tiden. — — —
Tack för all vänlighet och godhet mot
våra barn! Stackars, gå hur jag att
efter Harald varit hos dig. — Han
får nu snart afsluta sin första
period i U. om han nu skall ut
sin vårtermin i sommar. —
Vad gladde få senare hem hade
bli Harald o Astrid till parken. —
Jag tycker jag hade så mycket
att språka med dig om. — Jag har
ingen tid som det gick att göra

det med på samma dag. — Vi kanske
få träffas i sommar. — —
I dag - då vi äntligen har sol, efter
en lång mörk tid har Johan rest
ut till Narvi på några timmar.
Han njuter af sol och ensamheten.
Jag tycker han är kry och seg till-
ire igen. För några veckor sen
var han i Bergen på ett par
kyrkl. möten som han lofvat
för länge sen. Han var mycket
i farten, predikade och talade, men
jag tyckte han var kry och upp-
friskad då han kom hem.
Tamens frimärken kom nog ju
om det mesta utom slöjtet.

4 barn som just skola ha lof. –

Nu ville jag först tacka dig så varmt kära Gertrud för all vänlighet mot mina barn, för all omtanke om allt godt de fått hos dig. – Tack för Hanna d. 28! Det var så snällt af dig. Det är tomt att aldrig få fira dessa högtidsdagar. –

Jag önskar jag kunde hälsa in ett tag och språka med dig. Jag vet så litet hur du har det och hur du trifs. – Hoppas Ni alla mår bra. Och hälsa Ingegerd tackar jag så mycket. ja. – Mina barn äro så förändrade, så jag känner inte så mycket – barn kan ju inte riktigt förstå att en mamma kan intressera sig för allt – prata och störa. –

Nu skall det bli trevligt på hem den varma – Ty nu språket går ju lättare.

Som du väl hört af Nelli har det nu ändrat sig till bostaden för mig Nelli o. Hanna – och godt som jag tror. – Mig kunde det ju glädja om de kom nu till Hanna tel. Men 3 månader de ju visst och det gick ej. Det var ej lätt för mig under [illegible] utan var hvart Nelli fick ta det som kund. – Som du vet hört fick Nelli o. Hanna S. [illegible] Trudy. Ne. och Nelli kunde ju där öppna för alla dar. Det blir ju

för länge för henne gå till dig — om
du nu ville hjälpa henne längre. Men
jag känner det litet tomt. — Tack
för detta att du hjälpte henne, kära
vän. — — —

J. o jag ha haft nyligen varit
1 v. nere i Västergötland. Först
1½ d. hos våra vänner Dymmer,
min Hjo. Det var kul att träffa
dem och se deras gamla minnen
hem. — Sen var vi nere
i J-s hembygd — [illegible] en an-
hörigs [illegible] dag o.s.v. Vi gingo
andra dagarna — till J-s gamla
hem och i en del gamla
ställen. — Så fick J. tala litet

Karlstad d. 2 maj 1923.

Kära lilla Gertrud!

Nu tycker jag det är på länge
sen vi hörde fr. varandra. Tack för
din vänliga hälsning till påsk.
Jag hoppas mina kom fram —
fort med de hälsningar jag sän-
der Dig. — Det blev nu allt mer
dåligt med min [illegible].
Du vet nog själv hur det kan vara
svårt ibland då tid och krafter i
själva [illegible] [illegible]. Och på

det var från hans sista alltid när
vi kommo. — Jag var verkl. glad
att jag kunde få följa med på den
resan. Den var lång — öfver 4 dar, men
så minnesrik och god. — Vi reste upp
öfver Torsby där kyrkoh. Nordström kom in
med sin bil — gjorde ett kort besök
hos Eklunds samt hos Hultgrens i
N. Ny och fortsatte sen ända upp till
N. Finnskoga dit vi anlände i sena
kvällen. — Kyrkoh. Thegelström installerades
på lördag. Mycket folk, stämning alls
högtidligt. På morgonen sjunga
barnen utanför fönstret Fädernas kyrka
Härlig är jorden o.s.v. Det var särskilt
gripande. — Flera präster m. fruar
voro där, Kroks, Lyllens och naturl.
Grosterns; 50 pers. på middag. —

Karlstad d. 24 okt 1923.

Kära lilla Gerlind!

Nu är det så länge sen vi hörde
något ifrån hvarann. Tack för
ditt sista besök — nu sedan för länge
sen och för ditt bref efteråt. —
Sist emellanåt får jag ju en
hälsning från hemmet där uppe
vid Gätby. Då Karin skrifver att
hon varit hos Tant Gerlind och
återgifvit så mycket goda gåvor,

ändtligen och lekamligen. Tack Karin
varmt för allt detta och för din trogna
utkrätliga vänskap. — Jag är så glad
att Karin har det hem att gå till —
hon känner sig så hemma där och
jag hoppas att Du förstår att hon
sällan varde på ett ä tacksam där-
för. — —
Jag önskar jag hade Dig hos mig —
det skulle gå lättare att få sitta i
ro och afskåda — jag önskar jag kunde
få det ibland. — — Nu har jag
fört en helsning att bringa Dig —
från Ernsts graf — vi stodo där i
går f. m. kl. 10 både Johan och
jag. — Det var så underligt — men
så stilla och kändes så hemlikt

hvila från all världens oro — — Jag
stod vid muren och såg ut öfver
det gamla kära hemmet där han
lefvat och lidit och vunnit. — — och
jag skulle velat säga honom ett Tack.
— — och så tänkte jag på Dig — och
det kändes så underligt i hjärtat där
jag omkring mig såg de kända
platserna — — — och nu ville jag
ge Dig denna helsning från hans
sista hvilorum — prydt med aster.
— — — — Vi hade endast några min.
i Ekshärad så vi träffade ingen —
utom Kummer Norbäck som var ass:
sällskap fr. Dalby — Axel såg vi och hälsade
vi på, på afstånd. Kyrkh. Norbäck
var med oss. — Du förstår att

hennes Pappa o. Mamma komma vet-
vi ej än, men det skall väl ej dröja
så länge. — De ha ju nog en intressant
och nyttig tid i England och Elsa arbetar
nu mycket med språket. — — —
Till jul hade vi ingen prästvigning, men
nu i höst [illegible]. af [illegible] skall J. viga en ung
[illegible] (som till Daniel S.) som ju dock
kommer att gå ut som missionär
Först hoppas dock J. få [illegible] för stift-
tet. — Och Stiftsrådet lämnade för att på
dess understöd till 10 unga teol. stud.
Det känns ju hoppfullt. — — Ja nu skulle vore
ung att språka om [illegible] — jag tycker
vi kunna ej öfver än [illegible] då vi träffades i
höst — få se om det kan bli fortsättning. Nu
en gång — Tack för då — och varm hälsning till

i dag och de dina [illegible] W. E–s.

Karlstad d. 6 feb. 1926

Kära Gertrud!

Ja nu ville jag komma med så
många varma önskningar om allt
godt för Dig — på din högtidsdag
och för kommande dagar. — Och
vad "godt" är — för var och en af oss
— det vet Gud bäst — och Han vill ju också
gifva oss det. — Innerligt önskar jag
att Du må få hälsa och krafter och
friskt lefnadsmod — där med följer ju

Tack så hjärtligt!
för mina [illegible]!

mycket mycket af det som är godt.
Tack för ditt kära bref på min födelse-
dag - och för din trofasthet. - Det glad-
de mig så innerligt att du kunde
dig hvila och hoppas så mycken nytta
af din vistelse i Dalarna. - Jag fruktar
att det skall vara skönt att få dra
kommen hem i ensamhet en tid.
Skönt var att höra om och den kam-
rad jag tycker din lilla Ingegärd är
tapper och duktig - som kan öfverta
och sköta allt så bra för Mor. -
Innerligt roligt var höra att Du sjelf
kunnat resa till din kära, vördade
gamla moder. - - Det riktigt svider i
mig nu att jag ej i höstas kom att
få se henne. - Men jag orkade ej

företa något. - - Jag tror nog att jag
är kvickare nu åter. Ibland, men efter
har det så ner igen, och så blir orkar
jag. - Jag var så tacksam att det gick
det pass det gick i julas - det var ju så
kärt att komma hemma. - Men en
stor pröfning kommer mig så hårt, så hårt.
Nu har jag ju emellertid så mycket min-
dre, och får tillfälle till daglig vila -
Har ju fått dra mig undan en hel del, men
försöker nu få vara med på torsdags-
syföreningarna. - I sommar har
jag hunnit med mina två [illegible] jemte
fem och en tredje, mycket lämplig, för
lilla Margit. - Den lilla är så rar och
duktig och det är så kärt se hur hon
utvecklas undan för undan. Vår

Från Frideborg?

Grisslehamn. 30/7. 1909.

Käraste Gertrud!

Det förefaller mig så länge sedan vi voro tillsammans de där oförgätligt härliga dagarna på gamla Addeboda och jag ville för länge sedan ha sändt dig och Ernst allas vårt varma tack. Jag vet knappt hvar tiden tar vägen — jo, när David är ute hos oss då lefva vi i skog och mark, men eljest. Jag har haft en del syltning och strump-stoppning och så har jag börjat af-

för bygget, trädgården, t. o. m. möbleringen. Barnen jubla vid tanken att få åter komma till det kärvordna Addeboda.

Jag sänder här ett par minnen från vår samvaro. Är det inte en älsklig tafla de 6 små i skogen: det unga Sverige framtiden!

Och nu stunda nya familjehögtidligheter. Vi ha beslutat oss att ge Hanne och Konni en tak-krona el. lampa för deras unga hem. D. 24de mötas vi alltså i Stockholm och få sedan följas åt till bröllopet. Därifrån göra vi en veckas semester-resa till min hembygd och Göteborg i o. för en elektr.-kongress de första dagarna i september. Sen börja vi vår nya vinter- och arbetstid i Stockholm. Att vi då ofta måtte vara tillsammans! Varmaste

helsningar och Hand på Hand. Din varmt tillgifna Frideborg.

burda mig en del tackskulder. Och äfven till dig står jag i skuld. Tagen nu emot vårt innerliga tack för all syskonkärlek I mötten mig med och för all den förstående och glädje som präglade vår samvaro. Jag gläder mig så mer än alt sått därat. Man behöfver vara tillsammans för att rätt lära sig förstå och värdera hvarandra. Barnen tala så ofta om kusinerna och särskildt om dessa dagar, då Farbror Ernst o Faster voro med. Och jag som blifvit så grundligt förödmjukad i lifvet kan konsten att med hjärtats hela tacksamhet ta emot, se och uppskatta all den stora lycka jag får i Er krets, I kära syskon.

Sedan vi kommo hit ha vi haft ganska ojämnt väder, vissa dagar ha vi varit totalt instängda, hvilket är kinkigt nog i en liten stuga. Då ha vi fullt rimdt kring vårt enda bord med våra strumpor, stoppat, läst högt och berättat. Så har David kommit hvar vecka 3-4 dar oftast med sol så att vi kunnat företa våra kära långpromenader. Det har varit obeskrifligt skönt. Ofta ha våra tankar gått till E. och till Addeboda och vi hoppas till nästa sommar ha vår stuga i vår hage (vi säga vår, fastän Wallenius ej ännu svarat oss) färdig till inflyttning. Det har varit ett särskildt nöje att göra upp plan

Addeboda. 7/7 .07.

Käraste Gertrud!

Jag förstår att du måste mycket längta att höra litet från dina kära små. När jag tänker rätt efter måste det vara nära en hel vecka sedan du sist hörde af dem. Jag vet ej huru fort dessa dagar flugit förbi, allas våra tankar ha kretsat kring tvätten och i öfrigt går allt så lugnt och bra som skjett. Men det kunde du ju på

numera går långa sträckor endast hållande med ena handen i ett mitt finger. Äfven hon sofver nu riktigt snällt om nätterna och när vi emellanåt ta henne med oss timmar i sträck sittande i sin lilla vagn på en filt hör jag aldrig af hennes lilla nervösa behof. Dessemellan sitter hon så innerligt förnöjd i sin sandhög. En liten solstråle är också hon.

Det vore mycket jag ville tala om härifrån detta ljufliga fridens ställe, men jag hinner ej nu. Skjutsen väntar. Mor är rask och kry och mina små likaså. Alla helsa er alla. Välkomna hit.

Din tillgifna syster
Frideborg.

Helsa mina syskon.

afsländ ej så säkert veta. Förlåt mig att jag ej skrifvit förr och tack för dina kära rader igår.

Nu kan jag glädja Er, kära föräldrar med att våra båda små rara barn äro så innerligt friska och belåtna. Na stora pojken, med det soliga lynnet och morbror Davids energi följer tappert med oss, mig och barnen, i skog o mark häromdagen ända till Ledinge och går sedan med glädje i badet i öppna sjön. Första gången grät han, andra gången teg han och nu börjar han kl. 9 om morgnarna fråga: när få vi gå o bada. Hvad den pojken är rar och präktig. När jag säger dig att jag tycker att han i så mycket påminner om min David – då förstår du att jag håller af gossen. Numera sofver han hos mig för att de två små ej skola störa hvarandra och vi ha funnit det mycket bra å ömse håll! Här sofver han hela natten, d. v. s. från 7 till 7 eller 8. Men så är han också i rörelse ute i sol och luft hela dagen.

Hvad lillan angår så har hon nu i Hilma den allra bästa skötarska. (Hvilken jungfru!) Således både äter och sofver hon hos henne alldeles efter som hon var van hemifrån. Då och då exercera vi hennes små ben, som enligt mitt tycke tagit sig mycket så att hon

Det vore rart om jg snart
finge brev igen om vad jg
prägade! Mamma lilla det
känns så underligt att jg
inte kan komma på det
klara med det.
Med innerligaste hälsningar
till min egen Far, som
jg håller så mycket av och
till syskonen.

Eder

Ia

Jg ska snart skriva ett ordentligt
brev.

Uppsala 10/4 1922

Älskade min Mor!

Tack för det märkliga brevet!

Min Mor, det är otroligt svårt att
få våning här i Uppsala. Tante
söker själv och har gjort det i ett år
en våning på 6–9 rum. ~~Skall~~
~~jg~~ Jag skall försöka ändå; men
det är nog svårt. Häromdagen var
det några som bjöd 250 kr åt den,
som kunde skaffa våning. Det är
väl bäst att ögonblickligen annonsera

Skall jag göra det? Räcker en 6-rums lägenhet? Tänker Ni då ha följande rum: sal, förmak, sängkammare ett rum åt Far och ett åt Ragnvald om ej oss tre flickor? Vi få väl sälja mycket saker? Ska vi försöka få rum i någon villa?

Jag har ej sagt något till Tonni i dag ty det faller sig ju litet svårt att bedja henne om hjälp när hon själv vill ha en våning.

Ja, Mor, det blir svårt att få en våning och är den för dålig kan vi väl inte ta den.

Annars så känner Mia och jag det mycket underligt. Det är så överraskande att Mamma har svårt att fatta. Tar Far avsked från sin befattning som kyrkoherde? Mor lilla jag kan ej säga något annat i dag men nog förstår jag att det blir bäst så som Ni bestämt. Men Mor förstår att de svårigheter jag talat om inte äro uppkonstruerade ~~f~~ fastän jag ju brukar komma sätta mig på tvären ibland. Eller hur!

Ja det blir nog förfärligt skönt då slipper Mor hela bördan av ensamhetens oro och får komma i beröring med människor

Ekshärad 23/5 1924

Snälla Fru M. Lundström.

Upsala

Med tacke på den öfverraskande, glada, annonsen sände av oss alla kär vordna Ingegärds förlofning vilja vi på det varmaste uttala våra välönskningar till såväl henne som Prestmannen.
Det är så underligt huru somliga menniskor sedan som unga finna hvarandra och knyta förbindelse för lifvet, bå ändå derefter få gå länge och bida sin tid eller rektt få gå hela lifvet afgjorstående.
Ja, nu har således Kraak som Timm installerat sig i sina respektive prest- o komministergården.
Redan 15 Juni skall installationen för Kraak ske.
Till dess hinner han väl få sitt hem i ordning, men det tarfvas ej så litet i möblemang för att fylla den stora prestgården. Han talte om i dag att han köpt ett dyrbart pianoro-tyckt- för cirk 2111 Kr. Thorsten har köpt gamla Stallet att användas till sin bostad. Han bygger mellan Klockarebostaden och ... Spanmålsmagazinet är flyttadt till plats efter om Bränhuset och vedskjul skall uppföras.

Svea skall snart gifta sig med K. Thorsten, ... efter vår aflidna präktiga telefonföreståndarinnan. Fru Marit Eriksson i Sälje har legat å lasarettet i K-hamn gamla onta - gillstens- ... kommit igen. Nu bäst hemma igen. Fr. Bolind har haft reumatisk värk men bättre

Del på magasinslänten, alltså i nordsidan af Kåkat, hvilket
ju tälje bekvämt. Fyggeln - gamla prästgården ju - vill Kvak
ha bort från gården - jag tycker det är illa. Den har ju
gamla traditioner. Det är visst meningen att den
skall bli flyttad hit upp på heden och bli hembygds-
museum. Kyrkogården skall utvidgas åt syd väster
som vore (?) sommar - till de nyanlagda landsvägarna.
Vår tids menniskor äro besatta af reformidéer - allt
skall skapas om och utan ändamål. Om vi men-
niskor [illegible] af samma idéer att bli omskapade.
Linné är en ärlig ung prost. Hans uppgift blir
mest att verka ute i församlingen genom predikan,
sjukbesök och skolor.
Jag minns för tre år sedan vid ett litet samkväm i
prästgården var Kära Kyrkoherde sade: i dag har
jag vigt ett älskligt ungt par. Bruden är från
Sörby och heter Beda Jönsson och brudgummen är i
Yggenäs född men från Amerika hemkommen ung man.
Ja, i dag begrofs han i vår kyrkogård och hon var
änka med 2 små gossar. De hade köpt egendom i Sunne.
I går kom en lik frände ställt af målaren Ejnung,
hvilken aflidit å Karlstads lasarett blott 40 år gammal.
Från Anna få vi bref då och då. Han är kyrkoherde
hennes man. De vänta något efterlängtadt i Juni eller
Juli. Olof har mycket att göra både med predikan
å många platser i sin långsträckta församling samt fö-
redrag å sammankomster och med läsbarnen.
Var innerligt helsad af Mor och mig och till barnen. Tillgifvnast
Joh Wedbäck

Vi glömma aldrig vår aktade afhållne Kyrkoherde, Fru & barn.
Sent får Ekshärad en sådan herde. Hans graf skötes väl af näm-
nerna på Nygård.

Ja, nu har jag slutat som kamrer och sköter mitt jordbruk och trädgård samt
hjelper min Olina, hvilken är rätt klen men är uppe och sköter huset. Fr. Vassbäck är
nu åter i prästgården. Linné har Hildur Sandberg som husmållerska

Mammas egen

Ingegerd.

Endafjord 29/7 16

Älskade Mamma!

Jag hoppas att ni alla må bra.
Här har det varit vackert väder nästan en hela tiden. Tant o farbror ha varit i Trondhiem två nätter och 3 dagar. Här har vi sedan hittat mogna hjortron. Nu skall jag tala om för Mamma vad de gästermänniskor som bo här en längre tid. Vem, som jag tycker mest om är Fru Nurell hon är

mycket snäll emot oss Jag tror att
hon är släkt till tant för tant känner
henne mycket bra. Men hon sjuknade
i gulsot några dar före det hennes man
kom hem. Det var den längsta
ledighet han hade haft sen de gift
sig. Hon har 3 barn den älsta 7 år
gamal hon heter Ingrid, sedan Britta som är
5 år och lilla Ka (Karin) som är 1 år och två mån.
Doktor Wallberg, som är ifrån St.
är mycket snäll emot oss vi ha pressat
åt honom några växter Vet mamma
at jag behöver mycket mer gråpapper
och papper att lägga in växterna
när man pressar dem. Doktor Hedbom
ifrån Upsala de ha två fullvuxna
barn. Jag hinner inte bara skriva om

gäs nu, det får jag göra en annan
gång. Jag har haft min röda klän-
ningen på mig två dagar då det var
kallt hade jag ylle klänning jag går
det tunnaste jag har med på mig nu.
jag badar när det är varmt i en bäck
det är inte en liten bäck för när det
inte ha regnat när vattnet över
armarna det är mycket skönt att bada
Jag tycker mycket om den bok som
jag fick det är så goda ord, som det
står jag dover bra, har aldrig haft
en enda mygga i mitt rum Margit
har fått runda kinder han är
frisk och hälsar mycket till er
Hälsa så mycket till syskonen och
Mormor och Moster.

äta middag. man blir aldrig trött att gå
här. Idag är det tants namnsdag
och vi skola på kaffekalas.
Vet Mamma jag längtar att få höra
hur det står till med Mormor ö
Moster. Hälsa alla mycket mycket
och Ebba ö Syster.

Mammas egen tillgivna

Ingegerd

Enafors 27/7 16

Älskade Mamma!

Hur mår ni nu? Jag mår bra! Nu har vädret slagit om och det är mycket kallt. och blåser oerhört mycket mitt rum ligger just åt det hållet vinden kommer därför är det så kallt och dragigt att jag icke kan ligga där utan får flytta in i Margits rum och ligga på golvet. det regnar också ibland

så att det är skyfall. I mitt rum är det
11 gr C. det går inte att elda, som i Mar-
gitt. När det är så tråkigt väder kännt
det t nog mera än i vackert väder att vara
borta ifrån Pappa och Mamma. Om sön-
dagarna sjöngen och farbror läser predikan
då är det fullt med folk. Det är mycket
roligt att det finns kroket här. i förr.
går gingo vi en bit upp på Snasen
först foro vi över älven med båt
och sedan gingo vi över myren
som räcker nästan hela vägen till
Fäboen som ligger 3 kilm. från Enafors
på myren finns det icke förfärligt
mycket hjortron vilka nu börja bli
mogna vå äro förfärligt mycket
mogna hjortron. Sedan gingo vi
~~t~~igenom en lund av björk, där finns
det inga andra träd. ~~sen~~ kommo vi
till Snasen och började att gå upp
för då följer Ingel än sama slign-
rar dig ner för branten. Där
stigen går är det nästan svärbrant
och mycket halt. Så gingo vi en
lera bit ungefär 3 kilm. sedan vände
vi ~~hem~~ igen då hade vi gått 6 kilm
och voro inte ett dugg trötta. På
ner vägen är den mycket värre
för det är det ~~så~~ mycket lätt ramla
på några kullerstenar. Vid Fäboen.
på hem-vägen drako vi mjölk. När
vi kommo hem var det gått att

men de flesta äro Svenska. Här har det
varit ganska vackert väder. Min resa
gick bra det var mycket roligt att se
Åreskutan. Här bor det mycket folk men
det märker man inte, aldrig är det
trång sel vid bordet. De flest här uppe
vet vem Pappa är och de veta också
att vi skola flytt till Värmland. Fru
Möller som äger Hottellet ser man
aldrig i matsalen bara i köket jag
sett henne stå och sopa trappan och
gå ned i källaren hon har fyra döttrar
villka alla hjälpa till. Marigif hälsar
ö Parbum ö Tant. Jag fick i pressen
två andra "För vägedag". hälsa Alla
syskonen så mycket.

Mammas egen

Ingegerd.

Kära Mamma! Enafors d 17/7 1916

Jag undrar hur det står till på Addeboda?
Här är det mycket vackert. Jag känner
mig kry. jag har sovit så väldigt gott.
När jag sitt vid mitt skrivbord kan jag
Snasen den är nu insvept i moln
här äro alla mycket snälla här finns
många barn. Jag har ett mycket
trevligt gavel rum med två fönster.
Margit känner sig också kry. Tack för
mammas rara kort det var roligt att få. här
finns Rikstelefon. Jag har nog långtat
lite och då känns det så skönt att få bedja
till sin Gud Jag hoppas att Marias
hand är bra? Ifrån mitt ena fönster kan
jag se omkring 16 fjäll flera äro norrska

Paris den 20 sept. 1932

Älskade, lilla mamma! Idag fick jag några mycket välkomna rader! Tack! Det är märkvärdigt, hur man längtar efter bref hemifrån och hur roligt det är när de komma, och aldrig får man höra nog i dem. Nu är jag så glad, att det är så bra med Er alla. Jag undrar, om lilla får flera alarmer [?]! Och hur är det med Stig, som är hos Er! Mor, du vet, hur mycket du skall hälsa honom ifrån mig. Grundtöst [?]! – Skönt att veta att du nu fått ~~ditt~~ bref återbrevet [?]. Jag tänkte bara vänta att skicka dig vad jag är skyldig, tills det blir lite mer. Jag vore tacksam, om du ville sända mig meddelandet [?] om att mitt bref beviljats. Jag behöver det. Hoppas också att du inte glömmer översättningsordningarna [?], som jag ~~är mycket~~ angelägen om att få. Du skriver intet därom. —

Det är kväll nu och så tyst och gemytligt, där vi sitta i vårt miniatyrhem. Med [illegible] är det ~~lite~~ o-vanligt. Visserligen bor vi i närheten av gatubullret, men i stället är det ett hus [?], som båda dagarna får öppna fönster har sin radiohögtalare igång och som står [illegible]. Därtill kommer de ständiga och våldsamma högljudda gräl som bredvid Lucienne [?] har med sin [illegible] men inte alltid lyckas [?] [illegible] och en del av hyresgästerna som av olika anled-

ingen vållar henne fängelse. Mot oss visar hon
högdagen med [illegible], som [illegible] inte ökar vår
lust att flytta härifrån. Ännu ha vi inte ordnat med
bostad för nästa månad. Monsieur Pernot har farit
till Spanien på tio dagar och under tiden vikarierar
hans moder. Hon har just varit här och visade sig
vara en förtjusande och älskvärd dam. Jag arbetar oer-
hört med min franska och jag känner det ganska
tryggande att ha det svåra arbetet att lära mig franska
vid sidan av mitt egentliga. Vi hoppas, att ifrån 1 okt.
kunna få bo i familj, vilket i många avseenden
skulle vara förmånligt. Jag skulle då få tala franska
varje dag, vilket är det enda sättet att verkligen lära
sig det, liksom vi också skulle slippa att leva lika
fullständigt isolerade som nu. Det är underligt att
vara utan ämneskamrater att diskutera veten-
skap och politik med. Men även [illegible] den saken
hoppas jag på framtiden. – Jag har idag sett ett kort-
telegram från Stockholm i en fransk tidning, att rege-
ringen Hamrin avgått och att det väntas att P.A. Han-
sson skall bilda den nya. Först där [illegible] att [illegible]
blivit en stor socialdemokratisk seger. Jag är naturligtvis
glad åt det, men under den förutsättningen att inte
den Engbergska falangen får göra sig gällande. Intressant
att få läsa kommentarer om detta. – Det är högintressant för
mig att vara här och på så nära håll kunna följa med
den europeiska storpolitiken!! – Hur mår Ingrid och jag
[illegible] de innerligaste hälsningar.

Din son
Ragnar

Hällestad den 27/7 1922

Fru Eklund Lundström:

Vid underrättelsen i dag om Ernst Lundströms hädanhallande måste jag, om ock blott på detta sätt, till Eder och hans barn gifva ett uttryck åt känslan af sorg öfver hans död, af vemod öfver att hans lifsgärning blef så kort men framför

sätt af tacksamhet öfver
att ha fått vara bland hans
vänner och öfver flera upp-
muntringar under mitt
arbete, som han gifvit. Se-
nast för blott något mer
än 2 månader sedan fick
jag ett bref med en önskan
om Guds välsignelse från
honom. Ett sådant ord var
aldrig en tom fras från
honom. Som en ädel, hel-
hjärtad kristen och som
en god och trofast vän be-
varas hans minne.

Ehuru tiden länge och rum-
met långt skilt oss sedan
ungdomen, må ändock några
rader så här få aflägga sitt

vittnesbörd, om tacksamheten
och saknaden hos en af
de många, som han rätt
fryntligt mött på lefnads-
vägen.

Vördsamt
Erik Meurling

Karlstad d. 4 nov 1927

Kära Tant Gertrud!

Mottag mitt allra
varmaste tack för att jag
fick vara med om Inge-
-gerds och Henriks bröllop!
Det var en sällsynt stäm-
-ningsrik och vacker högtid.
Det var så roligt att mitt
i terminen få göra ett av-
-brott, och upplivande är det

-att nu ha Upsalaminnena
-att tänka på. Ville Tant
Gertrud framföra mina hjärt-
-liga hälsningar till Hjalmar,
Ragnvald, Maria och Ingeborg!
Tant Gertruds tillgifna Astrid.

Göteborg d. 15 Maj 1924.

Kära Gertrud!

Hjärtligt tack för Ditt mycket välkomna bref och för att Du genast "lade bort titlarna"! — Jag räcker derför i tankarna handen och säger, tack, kära Gertrud. — Jag tror, att fastän vi ej sett hvarandra och att våra vägar varit så skilda, ha vi dock haft samma mål för

vårt arbete, nämligen att vilja fostra våra barn till goda menniskor, och när nu två af dem funnit hvarandra, Ingegerd och Henrik, så ha de ju förenat oss på ett alldeles särskilt sätt, och jag är glad och tacksam derför. Jag har ju af Henrik erfarit, med hvilken kärleksfull förståelse och godhet Du, Ingegerd och hela familjen omfattat honom och varit honom till stöd och hjälp. Jag kan ej nog tacka derför. — Det är med stor glädje jag erfar den lyckan, att Henrik fått en så hjärtegod och rar flicka som lilla Ingegerd. Gifve Gud sin välsignelse åt deras förbund. — Hur gerna skulle jag ej velat komma till Uppsala på deras högtidsdag, men det är tyvem omöjligt både för mig och mina barn. Våra tankar och hjärtliga lyckönskningar och böner för deras väl är dock hos dem.

Det skall bli en glädje för oss att få se lilla Ingegerd på Billdal till sommaren. Hon får dock vara beredd på, att vi hafva det mycket enkelt. Vi önska henne alla så hjärtligt välkommen dit ut.

Allas våra hjärtliga helsningar till Dig, lilla Ingegerd och hennes syskon.

Din tillgifna
Clara

Karlstad den 1 nov 1927

Kära Tant Gertrud!

Ett riktigt hjärtevarmt tack för att jag fick komma med på Ingegerds och Henriks bröllop! Det var en sådan där riktigt vacker högtid, som lämnar efter sig att minnas att glädja sig åt, när vardagslivet börjar igen. – Alltsammans gick bara

alldeles för fort, men så är det
ju alltid när man har riktigt
roligt.
Min Tante Gerlund framför min
hjärtliga hälsning och mitt tack
till alla ungdomarna.

Tacksamt tillgivna Karin.

Sthlm. 14/3 - 1924.

Kära kära Gertrud!

Du kan med skäl undra öfver min tystlåtenhet. Jag har ju att tacka för din kära samvaro i januari. Jag skulle ha sändt dig och din Ingegerd min hälsning till d. 7 febr. och jag borde ligga hos dig fått saken med stugan ordnad. Och flera gånger har jag påbörjat bref som aldrig blefvo afslutade och sen blefvo för gamla att sändas af. Ja min vän, du förstår nog hur få och korta stunder jag får att sitta vid bref. Och du förlåter mig helt visst. —

Jag ger mitt varma tack för de kära stunderna i ditt trefliga hem med dig och dina kära, afhållna barn. De äro mig dyrbara och de intryck jag fick särskildt vid detta tillfälle – af er familjekänsla, er inbördes hjälpande och uppmuntrande och er utåt mot andra, som det behöfva, värmande kärlek — detta intryck dröja alltjämt kvar i min själ. Och de säga mig att du inte bara är en lycklig människa

Från Ingeborg ha vi goda bref. Hon går i undran för nästa vinter, längtar nog hem. Jag skall idag tala med hennes värdinna som, lärarinna Honoré Hermelin, om eventuella fortsatta studier, som hon själf längtar efter, men jag och syskonen i vitt mån afråda. Men och men förstår jag värdet af studentexamen äfven f. flickor. Säg Nils det. Hälsa och genomsamma väninna, Elsa R. Elmroos m. fl.

Din mycket tillgifna Gärdsborg — och älskade Mor — ja, det om detta nästa gång.

ertan och med Guds hjälp skall skapa dig och de dina en god och lycklig framtid — Trots den stora förlust som ett hem lider, när dess trofasta och husfar tages bort. Vi änkor ha ju ett särskilt löfte och det löftet skola vi åberopa. Ibland, när man så tydligt fått se just detta löftes uppfyllelse har jag tänkt: kanske beror detta på att vi på ett mera omedelbart sätt än förr vänja till vår Himmelske Fader som ju vill vara i den jordiskes ställe. Underbara äro ofta de erfarenheter vi få göra. Att vi också då må tacka Honom!

Ja tack du och den kära 19-åringens högtidsdag och för hela det nya år önskar av mitt hjärta allt godt. Må Gud välsigna detta år till nya steg i Hans gemenskap och till nya tros-stärkande erfarenheter af Hans godhet och kärlek.

Gertrud, hvad det var roligt att se alla dina ungdomar omkring dig och att se dig med dem. Jag kom ofrivilligt att tänka på bilden af ett blommande fruktträd — Stammen af generationer genom med sin bärande kraft och så dessa unga löftesrika ännu halfutslagna blomster, som engång skola sjä...(?) sätta frukt af det de fått och fått en stam i ...(?). Tänk Gertrud hvad vi böra vara tacksamma för allt det goda som blifvit oss och våra barn ... förskyllt!

Jag som i stort kommit lite längre med mina ... kan säga dig hur underbart det är att mina barn den gamla stammens krafter ännu verka. Ja, nog

Mor Tina. Smör och ägg får vi lätt i bond-
gårdarna, Men i den väl skötta specerboden 6-7
min. fr. stugan. Allt annat – kött, korf, ost,
fisk (detta lyxvara för tillfället) bröd af alla slag, grönsaker
bär bjudes ut vid vår dörr. I det stycket är det
mycket bekvämt. – Kärt skall det säkert bli
för dig – som det alltid varit för mig – att veta att
mor och David valt denna stuga. Mycket skulle
kunna sägas om den lycka och glädje som den bragt
oss alla. Må det bli så äfven för er alla!
Säg Gunborg att den rara Rostinnan Simmer m.
2 döttrar blir äfven i sommar granne.
Och så min kära Agnes, Sven och de två små.
Agnes är så kry och duktig, har nu blott en månad
kvar. Britt strålar af hälsa och lefnadslust. Och
Sven har fått vara så ovanligt kry och arbetsför och
är så rar mot mig.
Henrik ligger nu midt i tentamen. Vi föra ett
stilla, rikt komb. med hvarandra. Jag känner vår
samvaro här liksom hela hemmet som en Guds gåva.
Och jag är så frisk att jag utan trötthet sköter allt
och därjämte en hel del för min stora familj och mina
många intressen. Någon själf-försörjning kunnar jag
dock ej f.n. och det är ju ej heller öfverhängande i
år. Och jag sörjer ej för nästa.
Nu väntar lunch. Därvid och än en gång varmt tack.
Minnesdagen i morgon går jag ut till grafven där jag
ej varit på länge. På kvällen ha vi Ecol. st. vänners

och hälsa mer Lars af Pastor Klerck.

2.

2

af oss behöfva muntrasta – men väl glädjas med Stugan och bön. Det finns ju också andra krafter, som äro i verksamhet.
Du skall mycket hälsa våra barn från mig.
Genom bref från Mor Tina vet jag att du tagit stugan och det glädde oss mycket. Ty jag är viss om att du där skall ha både trefnad och hälsa. Bara det att om morgnarna gå ut på stegen nu till hafsstranden och se solens glitter öfver hafvet är värdt mycket.
Lemnade hon den inom 200 kr? Jag yrkade på det under åberopande af att du endast använder den i 2 månader. Du bör och be dem att skaffa dig brännved (en famn bör absolut räcka, ja du kunde som att börja med $\frac{1}{2}$) spisen är för liten och någon kakelugn finns ej.) Ang. mjölken ha vi brukat hämta sådan från den s.k. Ystaholma-gården i Byholma omkr. 20 min. väg, där den ansetts bäst. Men då en viss oordning rådde i huset – ofta med afs. å tiden för mjölkningen (Mamma fick ibland vänta i timmar) är kanske bättre du tar från mejeriet, 5 min väg från stugan, där mjölk från de flesta större gårdar försäljes i ungefär tid för frukost. Kanske bör du beställa genom

äro vi, om hon till vintern skall ha återfått sina gamla krafter, så att hon kan sköta deras lilla värmeledning själv. Vi hoppas emellertid, att när allt gått väl hittintills, det också skall bli en lösning på dessa frågor, när tiden kommer.

Min svåger får nog, när sommaren är över, en och annan uppgift. Troligen blir det i första hand missionssyföreningen, som de båda få leda, med sammankomster en gång var 14:e dag. Och så tror jag han kommer att försöka sig på en ny edition av Lobsteins dagliga betraktelser med moderniserat språk. Ekman trodde, att Diakonistyrelsens bokförlag skulle vara mycket intresserad därav, ty de ha just talat om att utgiva äldre författare.

För Honorine ligger en mycket ansträn-

Bergabo. Lidingö Villastad
29/6 22.

Kära Gertrud!

Med mycket deltagande tänka vi på Ernst och Dig i det svåra lidande, som Ernst har att genomgå. Det är ju mer än vi kunna tänka och föreställa oss! Läste i morse Petri 1 brev, 1 kap., där verserna 3-9 synas mig särskilt tillämpliga på den lidande Ernst. Det talas där om det levande hoppet, "ett oförgängligt, obesmittat och ovanskligt arv, som i himmelen är förvarat åt eder". Vi kunna ej annat än önska, att hans lidandestid snart må vara slut. Och måtte Du själv få styrka och hållas uppe i denna stora prövning!

Om det kanske kan glädja dig att höra litet från våra sommarförhållanden, så vill jag tala om, hur vi ha det. Min semester har nyss börjat, och jag är sålunda hemma hela dagarna. Det är ett ovanligt förhållande för en semesterfirare (i eckl. dep.?). En reser till Oberammergau och skall se passionsspelen där. O. Albertsdotter reser till Schweitz och Bayern. Min skrivfröken till dansk badort. Och när man på kamraters frågor: Ska' du resa bort? svarar: "Nej, jag stannar hemma på Lidingö", så känner man sig riktigt enkel. Emellertid är det en lycklig lott att stanna hemma, när man har det så gott och lyckligt som vi. Ekmans, som bo hos oss, ha vi en fridsam och stilla samvaro med. Och svärföräldrarna, som bo 5 min. härifrån, ha vi dagligen förbindelse med. När de i söndags voro hos oss till middagen, hade vi en utmärkt trevlig samvaro. Ekman spelade fiol med ackompanjemang av min svärmor utmärkt trevligt och vackert, och sedan läste jag en berättelse av Frommel (som ingen kände igen) m.m.

Det är en ovanlig rikedom på promenader här på Lidingö, så man behöver ej känna det instängt på platsen. Men det är ej alla, som kunna gå så långt. Mina svärföräldrar äro friska igen men ej starka. En avmattning gör sig gällande hos min svärfar, men jag förmodar det blir bättre, när han kommer till en uppgift. De trivas ju eljest så utmärkt i sitt hem. Varje dag får min svärmor ett par timmars hjälp av Ekmans hushållsfröken med disk m.m., och litet lagad mat kommer ibland härifrån. Eljest reda de sig själva. Hur det sedan i augusti skall ordnas med min svärmors hushållshjälp är ännu ett problem. Och undersamma

Lilla, kära Gertrud!

Så innerligen helsar jag dig kära Gertrud, lilla prestfrunt i ditt eget hem

Gud välsigne Er; kära vänner beder Er

Maria -väo

Den 7de Feb. 1914.

Kära, kära vän!

Tankarne ha' ofta gått till dig dessa sista dagar och särskildt idag din dag – Gud välsigne och gifve af Sin krafts rikedom dag för dag.

Man kunde ej hålla tankarne isär från vår Gudstjenst här d. 6te hur ankt mer

Skulle det kärlekens bo tr. Gud välsigne –

önskar jag dig så hjärtligen. —

Har du kanske redan lilla häftet här, så det annars komma som en liten helsning och säga ditt uppåt-hemåt efter alla våra kära föregångare —

Kära Gertrud och Ernst tack för all stor vänlighet som mötte och omhuldade den trötta dagen hos Er under Julen — Det var så kärt vara

hos Er! Tack fr. din tills. Mamma!

Mamma hälsar så hjärtligt —

Du kära barndomsvän!
Gud välsigne dig dag efter dag
under det nya lefnads-året.
Dagligen, alltid vare Han med, vår
himmelske Fader, med kraft och
hjelp i allt som möter. Allra var-
mast önskar jag dig vår Frälsares

segerkraft i den djupaste striden
mot all syndens magt derinne (der-
för att din vän sjelf särskildt längtar
derefter)

Tack för alla minnen från de
tider, då vi gemensamt fingo fira
den 7 Februari på Johannesgatan.
Tack för all trofast, uthållig kärlek
din innerligt tillgifna

Den 6.2.09. Maria Väg.

Du kära, kära Gertrud vän!

Innerliga, varma tankar följa dig på din födelsedag. Du förstår, att man är med dig nu i hjertat deltagande! Herren vare dig nära och gifve hvila o. ro i allt hvad Han sänder. – Man ville så gerna hoppas, för de inre hjertats kampen, allt, som du gifvit så rikt. Du kära barndomsvän

din Maria

att Han snart komme med nya krafter för alla dyrbara uppgifter —

—

Tänk, om du kunde tycka om dessa små Upsala rån, att de kunde locka dig till större thekoppar eller det som är mer stärkande — Farbror Bergmans Skriftetal som du gifvit mig en gång är mig så kär —

Tack för den och för alla, alla kärleksens gåf-

"Var vår grund och fasta ankar
och låt de sköna fridens tankar
som röra sig uti Ditt bröst,
sig allt mera uppenbara,
och i bekymmers stunder vara
vårt hjertas stöd, vår bästa tröst.
Gif oss o, Jesu blid! I denna mödans tid
många ämnen, att daglig, upphöja Dig
Hvars nåd är outsäglig!"

(Ur Tante C-s gamla sångbok med
hjertlig, deltagande helsning d: 7 Febr: 1912.

"Du värdes hos mig blifva,
Som återlöste mig,
Och mig ett hjärta gifva,
Som evigt älskar Dig.
När Du mig innesluter
Uti Din kärleks famn
Jag lugn och trygghet njuter
I denna säkra hamn."

Kära Gertrud tän, den innerligaste helsning i vår stora helg. Omstående 91:7 är mig så kär, som Far ändrat den →

Skogsängen d. 4/1 1930

Kära Gertrud vän!

Som det ej blef tid denna gång att få komma ut och personligen tacka för din vänliga helsning och hågkomst d. 23/12, måste jag få göra det så här – Tack så innerligt för att du mitt i allt vid Juletid ändå hade tid för mig så kärleksfullt och rart. Tack och för små korten som äro så bra att ha – Nog hade jag så gerna velat titta på Er alla o hela din

Hjertligaste helsningar till Eder alla hemma. Tia

Det riktigt gjorde nytta för dig o då din [illegible] den himmelska faderns hägnande hand? –

hemmavarande skara, men/man kan ju ej resa
ut fr. enbart en liten kort stund, utan får jag
hoppas komma en annan gång och då höra allt
om Er — Något fick jag höra genom Abels det
jag tittade upp; att Aki kom hem men sjuk
måtte hon nu vara bättre igen, kära, lilla Aki
Fastän det ju ej är vinterväder utan vi hon
på en den sötaste ljusröda doftande hyacint
på bordet uttagen från källjord, så är det i alla
fall så skönt på landet som du vet — Dagar
ne gå bara allt för fort, så att snart sitta
man vid tiffrorna igen — Doch i stort skäl till
tacksamhet att ännu få ega ett arbete
Här är hemmet fullt med gäster utom alla egna
Andrée. Den 12/1 skall Carl J. ö Wilhelm Olsson så
är tänkt tillsammans resa till Amerika, sista veckan
i hemmet går in — Det är allvarsamt ej minst
för Mor i hemmet att tänka derpå —

Hälsa [illegible] dem. Kära [illegible] från Mor

Upsala den 6 Feb. 1930.

Min så kära barn!

En hjärtehelsning på din dag som i år finner dig så pass långt bort att jag ej kan få komma på besök som fordom. I tankarne får jag nu i stället taga dig i famn och önska dig så mycket godt — Allt jemt förnyad erfarenhet dag efter dag af vår Faders omsorg om oss och närvaro hos oss i allt hvad som möter "I allt detta öfvervinna vi" så skullet det

hälsa från Hjalmar [illegible] har [illegible] kort [illegible]

Lilla blomman du valde själf sen hoppas jag får bli lite gladare. Innerlig helsning från din [illegible]

Hur [illegible] du [illegible] barn

dera — genom Honom, ändtligen sjö —
Så den Thérese har ej ännu fått hem
bud, kanske hon bättre nu än först
behöfver medkännande tankar. Hon tänkte
nog knappt det skulle bli så långt — men
av många har hon dock så kärleksfull
medlidande som ingen by —

Under sista veckan har vår kära lille
Elin Classons intresse blifvit tvärt nära för
handen. Genom att hennes fästmans broders
kompanjons hemresa blifvit af sjukdom af-
bruten i Amerika, blir den så fördröjd att
han alls ej kan få hans hjelp för sin hemresa
till sommaren som ämnadt. I stället bad han
Elin komma nu, före hettid. Det är nu ut-
lofvat att hon skall resa i slutet af Feb, men
mamma, Elins följer med — Du förstår det
känns ingripande o äfven mkt arbetsamt.
De behöfva och medkännande tankar

Nu har du alla de [illegible] på sidan

[illegible] varmt
Astrid

Upsala 8 Mars 1931

Kära vän Gertrud!

Ett hjärtetack för ditt kära vänliga rara bref till d. 28 – och tack och för ett föregående litet bref och för lilla besöket hur kort ändå så kärt –
Och sen så skickade du på mig en allt för fin stor ask så innehållsrik och god – Jag hade just ämnat säga dig att du ej skulle skicka mig tillbaka då jag skaffat den enkom, men nu fick jag i alla fall en så fin extra – Tack, tack

Har din lilla Mia nu begynt sitt nya värf måtte det nu bara ej bli henne för arbetsamt o luften vara hälsosam, så att hon får stärkta istället för nedsatta krafter.
Har du Ingegerd hemma nu helsa henne så hjärtevarmt jag glömde hennes dag d. 7/2 Helsa henne att jag ser på det rara fina kortet = fotografien ibland o tänker varmt på henne o hennes lilla Stig – Jag var på barngudstjänst idag, det är något gripande – att se o tänka på dem alla o deras framtid – Det blir en stor förlust när Rektor Bergqvists snart lemna Upsala –
Ännu en af vår krets har nått målet – så gripligt att så få somna in, om man är beredd, fastän en så stor saknad för barnen "Tiden är så kort" minns du, när faster Rudin sjöng den verkligen goda innehållsrika lilla sången – – Ett innerligt tack

× Kanske du vill lägga det i ett fr dy frimärke följ. Fått du färdig adressen inneliggande till Hon ej adress. Hjalmar ×)

tack !

Som du vet hade mitt, ena rum stått tomt sen Julen, jag hade derför trott att Sigrid eller Elin möjligen skulle komma hem innan d. 1 Mars x) för att begag-na sig af utrymmet. De hade båda tänkt på den 28/2; det kändes just som litet snopet, när jag tidigt vid 7 tiden på morgo-nen tog upp deras skrifvelse o fick veta att de blifvit hindrade. Du förstår hur jag då värmdes när vid 1/2 8 tiden Gerda Engqvist min föregående 3åriga gäst och Anna Almqvist min nuvarande studentska stego in med blommor o kaffe på sängen — Det var bra rart

x) då Fröken Alqvist anlände —

af dem — Så många vänliga blommor kommo sen under dagens lopp både från när o fjerran Kund. Bodin nuvarande Prest i Westergötland skickade de vackraste blommor och kan du tro den ~~[struck out]~~ käre Son i Katrineholm, så vackra gula solskenstulpaner; det var så vänligt — från Fanny Lindh fick jag och blommor — Lill Elin och hennes Karl kommo och upp en liten stund, de voro sen på middag till Karls moster i Öfverstinnan Brehmer. De voro på genomresa till Hofors (Elin o Karl)

På eftermiddagen kommo Elsa Lindersköld som är här i staden några veckor (trofast är hon) samt Fr-k o Ingeborg —

Den här veckan har jag haft Ina i sängen ett par dar; som väl är har hennes halsfluss gått fort öfver, så att hon är uppe om ej ute —

från trofasta Eva —

Upsala d. 6 Feb. 1931.

Kära kära Gertrud!

Innerligen och varmt gå tankarne till dig på din, och för din högtidsdag—! du vet det— "Herren är nära, hafven ingen omsorg!" Ja, vare Han nära dagligen, alltid i allt—

Så rart af dig att ge mig en liten stund i går, det gick bara allt för fort förstås— Det smakar alltid mer, när man träffar sina

fr. din Mari, kära —

riktiga vänner – Det var så kärt höra nå-
got om Er alla – När jag kom hem möttes
mig 2 systrar Ernqvist den ena studentskan
som bott här i 3 år, o hennes syster som
också varit hos mig några veckor för. Idag har
det varit ett extra "Byrå"sammanträde, det är
alltid kräfvande – Innan oron för det gått
öfver, fick jag veta, att Fredriks influensa visade
39.4 på morgonen idag. Nu har "kinin" tagit ner
febern på e.m är blott 38.2 tror jag –
Det står bra allt här. blott ett är fast –
Festin Skorporna voro litet spänstiga en
del hoppas jag de smaka Dig godt och ha
med sig många hjertehelsningar ifrån för
unders fr. Din Mans vän –

Helsa Oscar och Augusta och Astrid och din lilla barn